ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε πάντοτε πληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἐξάμηνος	» 5	Ἐξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 620

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1918.

Η ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ραγδαία καιάρρευσις τῆς Τευτονοτουρανικῆς τετρακτύας δικαίως ἐνεθουσίασε τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, διότι μέγιστος οὕτως ἀπεσοβήθη κίνδυνος κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας μικρῶν τε καὶ μεγάλων λαῶν καὶ κρατῶν.

Τὰ μεγαλόστομα κηρύγματα τῶν ἡγετῶν τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἰδίᾳ τὰ εὐαγγελικὰ σαλπίσματα τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐνέπνεον χρησμοσύνους ἐλπίδας καὶ προσδοκίας εἰς τοὺς ξενοκρατουμένους λαούς, ἀναμένοντας διὰ τοῦτο τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ τρομερωτάτου πολέμου ὡς τὸ τέρμα τῆς ξενοκρατίας καὶ τῆς καταθλίψεως τῶν μικρῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ τὴν ἀνατολὴν πρωτοφανῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Δὲν ἔπαυσαν καὶ σήμερον ἐξαγγελλόμεναι αἱ μεγάλαι ἐκεῖναι καὶ παρήγοροι ἐπαγγελίαι περὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καὶ ὀφείλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ πραγματοποιηθῶσιν αὗται, καὶ τοῦτο εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὑπὲρ πάντας δὲ οἱ Ἕλληνες οἱ δοκιμασθέντες ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν μετὰ βαθείας καὶ εἰλικρινοῦς χαρᾶς θὰ χαιρετίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἁπάντων τῶν ξενοκρατουμένων λαῶν.

Ἐντούτοις, ἀκουσίως ὅλως, πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν πιέζει ὡς ἐφιάλτης ἀκουσία ἀπαισιοδοξία τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦσι πρῶτοι οἱ ἐν Ἑλλάδι κρατοῦντες, ἐνισχύουσι δ' αὐτὴν ἀτυχῶς τὰ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀνακωχῆς λεγόμενα καὶ πραττόμενα ἐπισήμως καὶ ἐμφανῶς.

Πόσην δὲν ἀποπνέει μελαγχολίαν τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ ἀττικοῦ «Κήρυκος», ὅστις τόσον φαίνεται ἀπογοητευμένος ἀπὸ τῶν Συμμάχων ὥστε ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων καὶ τοῦτον ἐκλιπαρεῖ ὅπως προστατεύσῃ ἡ κρωτηριασμένα καὶ οἰκτρῶς περικεκομμένα τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

Ἀμφισβητεῖται ἡ ἐπίσημος ἰδιότης τοῦ «Κήρυκος» καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ διερμηνεύῃ οὗτος τὰς σκέψεις καὶ γνώμας τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ἄδεια ὅμως τῆς τόσον ἄλλως αὐστηρᾶς ἐν Ἑλλάδι λογοκρισίας πρὸς δημοσίευσιν τόσον ἀπογοητευτικῶν γνωμῶν καὶ σκέψεων περὶ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων εἶνε πολὺ ἀπορρητευτικὴ καὶ ἐμφαίνει τὴν κρατοῦσαν παρὰ τοῖς κρατοῦσιν ἐκεῖ ἀπαισιοδοξίαν.

Ἐντούτοις τὰ ἐν τῷ ἀττικῷ «Κήρυκι» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ Βαλκανικὴ πολιτικὴ τῶν Συμμάχων» δὲν ἀφίστανται πολὺ τῶν δηλώσεων, τοῦ κ. Πολίτου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' ὧν ἐξίσου ἀκρωτηριάζονται καὶ περικόπτονται τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια.

Πόσην ὅμως ἀποπνέει ἀπαισιοδοξίαν τὸ διὰ τοῦ πρακτορείου Ρουτερ ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσιευθὲν Ἑλληνικὸν ἀνακοινωθέν, ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν προελθὸν καὶ ἔχον οὕτως:

«Θὰ ἀπογοητευθῶμεν ποτέ, ἂν ἐν τῷ ἐπικειμένῳ Συνεδρίῳ τῆς Εἰρήνης δὲν γίνωσιν ἀποδεκταὶ αἱ Ἑλληνικαὶ βλέψεις καὶ ἂν μεγάλα τμήματα τῆς νῦν ὑπὸ ξένον ζυγὸν Ἑλλάδος δὲν ἀπελευθερωθῶσιν. Μεγάλαι εὐθύναι ἐβαροῦναν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτῆς· πάντα τὰ ζητήματα, ἅπινα ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία δὲν ἐπεθύμει νὰ διακανονίσῃ, ζητήματα ἐπιτακτικὴν ἔχοντα ἀνάγκην λύσεως, ὡς θίγοντα τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἕνεκα τῶν εὐθυνῶν ἃς ἀνελάβομεν ἀπέναντι τῶν καταπιεζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ζητήματα δεσπόζοντα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡμῶν.

Θὰ ζητήσωμεν ὡς ἐκ τούτου ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Εἰρήνης ἵνα ἐξοφληθῶσι τὰ ἐκκρεμῆ χρέη ὥστε ἡ Ἤπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, αἱ νῆσοι καὶ αἱ Ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς χῶραι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀναπτυχθῶσιν ἐλευθέρως ἐν τελείᾳ κοινότητι φρονημάτων μετὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος, ἐξασφαλιζομένης τῆς ἑνότητος πολιτικοῦ καθεστῶτος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας αἱ προσπάθειαι τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων ἀπέβλεψαν.

Ἐννοοῦμεν Πανελληνισμὸν οὐχὶ ὑπὸ μορφὴν ἀπολύτου προσκτήσεως ἀλλ' ἐμμέσου λύσεως οἷα ἡ αὐτονομία διά τινα διαμερίσματα καὶ ἡ ἐγγύησις πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας δι' ἄλλα. Τὸ ἐλάχιστον τῶν ἡμετέρων ἀπαιτήσεων θὰ εἶνε ἡ τελικὴ ἀπολύτρωσις ἐξ ἐπονειδίστου ζυγοῦ ἰῶν βαρβάρων κατακτητῶν λαοῦ Ἑλληνικοῦ ἀπὸ καταγωγῆς».

Ἐν ᾧ χρόνῳ λαοὶ μέχρι χθὲς βάρβαροι καὶ οὐδεμίαν οὐδέποτε παρασχόμενοι συμβολὴν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος πρόκειται νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐλεύθεροι καὶ εἰς τὰ ἱστορικὰ αὐτῶν ὅρια, ὁ Ἑλληνισμὸς φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν μοναδικὴν ταύτην εὐκαιρίαν θὰ παραμείνῃ διεσπασμένος καὶ ἐκτεθειμένος εἰς νέους ἀγῶνας, οἵτινες θὰ εἶναι, ὡς φοβούμεθα, ἄκαροι ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν καθορισθῶσι τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν ἀμετάβλητα καὶ ἀμετάθετα ὑπὸ τοῦ πρασχοῦς αὐτοῖς τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀγωνία τῶν ἐν Ἀθήναις κρατούντων διαδηλοῦται καὶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἀνακοινωθέντι ἐπὶ τῇ ὁρισικῇ ἀνακωχῇ τῆς Βουλγαρίας, ἔχοντι οὕτω:

Ἀθῆναι 6)19 Ὀκτωβρίου.—Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εὐρέως συνειργάσθη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Φρανσὲ Δ' Ἐσπεραί. Αἱ δυνάμεις του ἀποτελοῦσι πράγματι τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης δυνάμεως τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὰ ἀπολ. μέτωπον.

Εἶνε ἄρα οὗτος στρατὸς ἰσχυρὸς καὶ πανέτοιμος εἰς δρᾶσιν, ὥστε εὑρίσκεται διαθέσιμος ἀπὸ τοῦδε. Ὅλον ὡσαύτως τὸ ἔθνος καὶ ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἀπαιτοῦσι τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἄμεσον πορείαν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥτις καταπιέζει 2,500,000 Ἑλλήνων, ἵνα ὑποστῇ καὶ αὐτὴ τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Καὶ ἀληθῶς, ἐνῷ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ ἔτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, αἱ ἑκάστοτε ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις περὶ τῶν πολεμικῶν ἐκεῖ ἐπιχειρήσεων ἀνέφερον καὶ κατωνόμαζον Σέρβους, Ἰταλούς, Γάλλους, Ἄγγλους σπανιώτατα δὲ ἢ καὶ οὐδέποτε Ἕλληνας, καὶ δοάκις ἐγένετο μνεία τοιούτων, ἐγένετο εἰδικὴ ἐν παρέργῳ καὶ περὶ δυνάμεως λόγου ἀναξίας.

Ἀναγκάζεται διὰ τοῦτο ἡ ἐν Ἀθήναις ἐξουσία νὰ ὑπομνήσῃ τοὺς Συμμάχους ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἀποτελοῦσι τὸ ἥμισυ τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων ἐν τῷ Μακεδονικῷ μετώπῳ καὶ ὅτι εἶνε ἱκαναὶ νὰ συνεχίσωσι τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥτις δὲν εἶχεν ἔτι συνομολογήσει ἀνακωχήν, καὶ ζητεῖ πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν,—διότι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐτέθη ὑπὸ ξένην ἀρχηγίαν καὶ κατεμερίσθη καὶ διεσπάρη εἰς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ μετώπου, ὥστε νὰ μὴ ἀποτελῇ δύναμιν αὐτοτελῆ καὶ αὐτενεργόν, καλυπτομένη διηνεκῶς ὑπὸ τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα Σέρβοι, Ἰταλοί, Γάλλοι, Ἄγγλοι, ἀπαράλλακτα ὡς συμβαίνει διὰ τὰ ἐν τοῖς διαφόροις μετώποις ἐγχρωμα στρατεύματα, τοὺς Σενεγαλέους, τοὺς Μαροκινούς, τοὺς Ἰνδοὺς καὶ εἴ τινας ἄλλους τῶν μεγάλων ἀποικιακῶν κρατῶν.

Ἡ μετριοφροσύνη τῆς ἐν Ἀθήναις ἐξουσίας κατήντησεν εἰς δουλικὴν ταπεινοφροσύνην ὅτε ἐπὶ τῇ ἀνακωχῇ τῆς Βουλγαρίας ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸ τὸν κ. Κλεμανσὼ ὑπὸ ἡμερομ. 17)30 Σεπτεμβρίου τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

«Καθ' ἣν στιγμὴν, χάρις εἰς τὰς κατενεχθείσας νίκας ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀνατολῆς οἱ Βούλγαροι βλέπουσιν ἑαυτοὺς ὑποχρεωμένους ν' ἀποδώσωσι τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐκφράσῃ πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ἰσχυρὰν βοήθειαν ἣν ηὐδόκησεν αὕτη νὰ τῇ παράσχῃ ἵνα ἀνακτήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ν' ἀναδιοργανώσῃ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις της καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν νίκην ὑπὸ τὴν γαλλικὴν ἀρχηγίαν».

Ἐὰν τὰ ἄτομα κήδωνται καὶ περὶ πολλοῦ ποιῶνται τὴν προσωπικὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν, πολλῷ μᾶλλον τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη ὀφείλουσι τὰ τηρῶσι αὐτὴν ὑψηλά, καὶ ἐν ᾧ προκειμένῳ τηλεγραφήματι οὐδεμία δυσεύχρως διεφυλάχθη ἀξιοπρέπεια, παρίστανται δὲ ἡ Ἑλλὰς οὐχὶ ὡς σύμμαχος ἐπὶ ἴσοις δικαίοις, ἀλλ' ὡς τις ὑποδεεστέρα ἐλευθέρα χώρα.

Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ τὰ πραγμένα καὶ εἰρημένα ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ καὶ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 25)7 Νοεμβρίου. Ὡμίλησαν κατ' αὐτὴν ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς βουλῆς κ. Π. Δεσσανέλ, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Στεφ. Πισσὼν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κλεμανσώ, καὶ οἱ δύο πρῶτοι ἔπλεξαν τὸ ἐγκώμιον πάντων τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ δὲν παρέλιπον οὔτε τοὺς Πολωνούς, οὔτε τοὺς Τσέχους καὶ τοὺς Ἰουγγοσλάυους, ἀφοῦ ἀπεθέωσαν ἐν πρώτοις τοὺς Σέρβους καὶ ἐπανέλαβον τὴν διαβεβαίωσιν, κατὰ τρόπον ἐπισημότατον, περὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως πάντων τούτων, καὶ μόνη ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες παρέμειναν ἄγνωστοι καὶ πάσης μνείας ἀνάξιοι κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδρίαν τῆς Γαλλικῆς βουλῆς, τῆς ὁποίας αἱ ἐκδηλώσεις ἀπουδαίως ἐπιδρῶσι, μάλιστα σήμερον, ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Γαλλίᾳ καὶ παρὰ τοῖς λαοῖς τῶν ἄλλων Συμμάχων.

Μάτην θὰ ἠγωνιζόμεθα ὅπως τανύσωμεν τὰς πτέρυγας τῆς αἰσιοδοξίας καὶ παρασύρωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς αἴθριον καὶ διαγλυκαίνοντα ὁρίζοντα.

Συντέλλει αὐτοὺς ἡ ἐξαπλουμένη ἀπαισιοδοξία ἐκείθεν, ἄθεν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐξιῶσι μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως τὴν ἐκπλήρωσιν πάντων τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ὑπέμεινεν ἡ Ἑλλὰς μεγάλα δεινά.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ
[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

Κατὰ τὴν ἐν ἀνακωχῇ παρόντα πόλεμον τὸ γυναικεῖον φύλον ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα καὶ Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ὅπου αἱ πολεμικαὶ προσπάθειαι τῶν χωρῶν τούτων ἔσχον τὴν μεγίστην ἔντασιν, παρέσχεν ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας, διότι οὐ μόνον κατὰ μυριάδας γυναῖκες καὶ παρθένοι ἀπὸ τῶν ἡγεμονίδων μέχρι τῶν κατωτάτων τάξεων ἐγένοντο νοσοκόμοι καὶ περιέθαλπον τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς στρατιώτας καὶ παρὰ τὸ πολεμικὸν αὐτὸ μέτωπον καὶ μακρὰν τούτου ἀψηφοῦσαι καὶ κινδύνους καὶ κακουχίας, καὶ στερήσεις καὶ κόπους καὶ ἀγρυπνίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς οἰκείας χώρας ἀνέλαβον πάντα τὰ ἀνδρικὰ ἔργα ἀναπληροῦσαι τοὺς στρατευομένους ἄνδρας, ἵνα πυκνωθῶσιν ὡς εἷν τε μάλιστα αἱ φάλαγγες τῶν μαχητῶν καὶ ἀποκρούσωσι τὸν Γερμανικὸν χείμαρρον ἀπειλήσαντα τὴν Εὐρώπην καὶ μετ' αὐτῆς τὸν κόσμον ὅλον.

Δικαίως διὰ ταῦτα ἐν Ἀγγλίᾳ πρῶτον εἰς τὰς γυναῖκας παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα ψήφου καὶ τὸ δικαίωμα ἐκλεξίμων εἰς πάντα τὰ αἱρετὰ ἀξιώματα ἐξίσου πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ἐφεξῆς ἐκεῖ τὸ γυναικεῖον φύλον ἀναγνωρισθὲν ἐντελῶς ἰσότιμον πρὸς τὸ ἄρρεν.

Ἐν Γαλλίᾳ φαίνεται ὅτι αἱ Γαλλίδες, ἐξ ἴσου πρὸς τὰς ὁμοφύλους αὐτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπηρετήσασαι τὴν πατρίδα καὶ τὸν κόσμον κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον, δὲν εἶναι διατεθειμέναι ὅπως ἀναλάβωσι τὰς βαρείας εὐθύνας καὶ μερίμνας τοῦ πολιτικοῦ βίου, καὶ οὐδεὶς γίνεται ἐκεῖ λόγος περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν, ἢ καὶ ἂν που γίνεται τοιοῦτος εἶναι πολὺ ἀσθενὴς ὥστε νὰ μὴ φθάνῃ μέχρις ἡμῶν οὔτε νὰ ἀπασχολῇ τὰς Γαλλίδας.

Τὸ ζήτημα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς ἐτέθη ἐσχάτως καὶ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑπὸ τοῦ μεγάλου προέδρου Δρος Οὐίλσων ζητήσαντος ὅπως ψηφίσῃ αὕτη ἀνυπερθέτως ἐμοσπονδιακὴν τροποποίησιν συνταγματικήν, ἐξασφαλίζουσαν εἰς τὰς γυναῖκας τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκλογικὰ δικαιώματα. Ὁ πρόεδρος εἶπε κυρίως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ ἑξῆς:

«Θεωρῶ κατεπείγουσαν τὴν συνταγματικὴν ταύτην τροποποίησιν ὡς ζωτικὴν διὰ τὴν ἐπιδίωξιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου πολέμου ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας εἰς ὃν ἔχομεν ἀποδυθῆ.

«Ὁ πόλεμος οὗτος εἶναι πόλεμος τῶν λαῶν, καὶ ἡ σκέψις τῶν λαῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὴν ἠθικὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ οἱ πολιτικοὶ συνδυασμοὶ τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν διαδρόμων. Ἐάν, ὅ τως, ὅμεν δημοκρῖται καὶ ἂν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἀγάγωμεν τὸν κόσμον πρὸς τὸ δημοκρατικὸν ἰδεῶδες, δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρ' ἄλλων λαῶν ὅπως ἀποδεχθῶσι τὰς ἀποφάσεις μας ὡς ἀπόδειξιν τῆς εἰλικρινείας ἡμῶν καὶ τῆς ἁρμοδιότητος ὅπως τοὺς ὁδηγήσωμεν ὅπου ἐπιθυμοῦσι νὰ βαδίσωσιν, καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἀποφάσεων τούτων πρέπει νὰ εἶνε ἰσόρ μᾶλλον πειστικὸς καὶ πιστευτὸς καὶ πρέπει νὰ εἶνε πανέτοιμος ἅμ' ὡς ζητηθῇ.

«Κατεστήσαμεν συμμετόχους τὰς γυναῖκας ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ. Θὰ δεχθῶμεν αὐτὰς ἀπὸ ἴσου συμμετόχους εἰς τὰς θυσίας ἡμῶν, εἰς τὰς θυσίας, εἰς τὸν κάματον, χωρὶς νὰ τὰς δεχθῶμεν σύναμα καὶ εἰς τὰ ἀγαθὰ τῶν προνομίων καὶ τῶν δικαιωμάτων; Ὁ πόλεμος οὗτος δὲν θὰ διεξήγετο οὔτε παρὰ τῶν ἄλλων εἰς τοῦτον ἀποδυθέντων ἐθνῶν οὔτε ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἄνευ τῶν παρεισχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν.

«Τέλος πάντων ἐμὲ πιστεύω ὅτι ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῆς ὀβριδιότητος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τῆς ἀμέσου καὶ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς συμβουλίοις ἡμῶν. Ἄνευ τῶν φώτων αὐτῶν θὰ διαφωτιζώμεθα μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ».

Ἡ Ἀμερικανικὴ Γερουσία φαίνεται φρονοῦσα ὅτι δὲν ὡρίμασεν ἱκανῶς ἡ ἰδέα ὅπως τὰ κοινὰ ἐμπιστεύωνται καὶ εἰς τὸ ὡραῖον φύλον, διότι ἡ πρότασις τοῦ προέδρου Οὐίλσων δὲν ἐπεψηφίσθη, μὴ ἐπιτυχοῦσα ὑπὲρ ἑαυτῆς τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου τῶν ψήφων. Αἱ σχετικαὶ εἰδήσεις δὲν λέγουσιν ἡμῖν ὅπο'α ἐγένετο ἡ σχετικὴ ψηφοφορία.

Παραθέτομεν τὰ ἀνωτέρω ἵνα καὶ ἐν τῷ γυναικείῳ τούτῳ πολιτικῷ ζητήματι ἐπαληθεύσωμεν τὸ ἀρχαῖον ἀπόφθεγμα ὅτι «οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον». «Αἱ ἐκκλησιάζουσαι» τοῦ μεγάλου ἀρχαίου κωμῳδοποιοῦ Ἀριστοφάνους διδάσκουσιν ἡμᾶς ὅτι καὶ τότε ὑπῆρχε ζήτημα περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς γυναῖκας καὶ διακωμῳδεῖ τοῦτο πλατυγέλως ὁ ἀδιάκριτος κωμῳδός, διότι πάντως ἐπεκράτει τότε ἡ τοῦ μεγάλου Περικλέους ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ ἐκπεφρασμένη περὶ ἀρετῆς τῶν γυναικῶν γνώμη.

Παρὰ τοῦ σοφοῦ ὅμως καὶ ἀγαθοῦ Χαιρωνέως Πλουτάρχου μανθάνομεν ὅτι ριζικὴ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐπεκράτει διαφωνία ἐν τούτῳ πρὸς τὸν Περικλέα, καὶ χάριν διαπρεποῦς τότε λογίας, τῆς Κλέας συνέγραψε πραγματείαν ἰδίαν ἣν ἐπέγραψε «Γυναικῶν ἀρεταί» αἱ ἐκφερόμεναι δὲ ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ σκέψεις καὶ γνῶμαι ἐλάχιστα ἢ οὐδόλως διαφέρουσι τῶν ἐπικρατουσῶν σήμερον ἐν ταῖς μνημονευθείσαις ἐμπαλέμοις χώραις σκέψεων καὶ γνωμῶν περὶ τῆς ἀξίας τῆς γυναικὸς καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς ἔν τε τῷ ἰδιωτικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ βίῳ.

Παραθέτομεν ὧδε ἐλευθέραν παράφρασιν τοῦ προσιμίου τῆς εἰρημένης πραγματείας.

«Περὶ ἀρετῆς γυναικῶν, ὦ Κλέα, δὲν ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην μετὰ τοῦ Θουκιδίδου* διότι ἀποφαίνεται οὗτος ὅτι ἄριστη εἶνε ἡ γυνὴ ἐκείνη περὶ ἧς ἐλάχιστος γίνεται λόγος περὶ κατηγορίας ἢ ἐπαίνου, νομίζων ὅτι, ὅπως τὸ σῶμα, καὶ τὸ ὄνομα ἀγαθῆς γυναικὸς πρέπει νὰ μένῃ κατάκλειστον καὶ ἀνέξοδον. Εἰς ἡμᾶς ὅμως φαίνεται κάλλιον φρονῶν ὁ Γοργίας, ὅστις παραγγέλλει ὅτι οὐχὶ ἡ μορφὴ ἀλλ' ἡ φήμη τῆς γυναικὸς νὰ εἶναι γνώριμος εἰς τοὺς πολλούς.

Ἄριστα δὲ φαίνεταί μοι ἐχων ὁ νόμος τῶν Ρωμαίων, ὅστις ὅπως, εἰς τοὺς ἄνδρας, καὶ εἰς τὰς γυναῖκας ἀποδίδει δημοσίᾳ τοὺς ἐπαίνους μετὰ τὴν τελευτήν. Διὸ καὶ ὅτε ἀπέθανεν ἡ ἀρίστη Λεοντίς, εὐθὺς τότε πολλὰ μετὰ σοῦ εἴπομεν, ἅτινα δὲν ἦσαν ἄμοιρα φιλοσόφου παρηγορίας· καὶ τώρα ἀφιερῶ πρὸς σὲ ἀναγράψας, ὡς ἐπεθύμησας, τὰ ὑπόλοιπα τῶν λεγομένων, ὅτι μία εἶνε καὶ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἔχοντα τὸ ἱστορικὸν ἀπόδειτικόν, δὲν εἶνε δέ ταῦτα συντεταγμένα πρὸς τέρψιν τῆς ἀκοῆς, ἐὰν δὲ ὑπάρχει μετὰ τοῦ πειστικοῦ καὶ τὸ τερπνὸν ἐν τῇ φύσει αὐτῇ τοῦ παραδείγματος δὲν ἀποφεύγει χάριν ἀπεδείξεως ἔχον συνεργὸν τοῦτο ὁ λόγος, οὐδ' αἰσχύνεται εἰς τὰς Μούσας συγκαταμιγνύων τὰς χάριτας εἰς καλλίστην συζυγίαν, ὡς λέγει ὁ Εὐριπίδης, ἐκ τοῦ φιλοκάλου μάλιστα τῆς ψυχῆς προσκτώμενος τὴν πίστιν. Ὑποθέσωμεν λέγοντες ὅτι εἶνε ἡ αὐτὴ ζωγραφία ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ παρείχομεν τοιαύτας εἰκόνας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵας ἔχει ἀφήσει ὁ Ἀπελ-

Σημ. Ὁ Πλούταρχος ἔχει μετ' ἄλλων τὴν γνώμην ὅτι αἱ δημηγορίαι καὶ ὁ ἐπιτάφιος εἶναι τοῦ Θουκιδίδου μᾶλλον ἔργον ἢ τῶν προσώπων εἰς τὸ στόμα τῶν ὁποίων θέτει ταύτας.

λης ἢ ὁ Ζεῦξις, ἢ ὁ Νικόμαχος, ἆρά γε θὰ ἐπετίμα τις ἡμᾶς ὅτι ἀποβλέπομεν μᾶλλον εἰς τὸ νὰ χαριζώμεθα καὶ ψυχαγωγῶμεν, ἢ νὰ πείθωμεν;

Ἐὰν πάλιν ποιητικὴν ἢ μιμητικὴν εἴπωμεν ὅτι δὲν εἶνε ἄλλη τῶν ἀνδρῶν καὶ ἄλλη τῶν γυναικῶν ἀλλὰ ἡ αὐτή, ἐὰν τὰ μέλη τῆς Σαπφοῦς πρὸς τὰ τοῦ Ἀνακρέοντος ἢ τὰ τῆς Σιβύλλης πρὸς τὰ τοῦ Βάκιδος ἠθέλομεν ἀντιπαραβάλει, θὰ ἔχῃ τις νὰ αἰτιαθῇ δικαίως ὅτι προσάγομεν τὸν ἀκροατὴν χαίροντα καὶ τερπόμενον εἰς τὴν πίστιν; οὐδὲ τοῦτο ἤθελες εἴπει. καὶ ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μάθωμεν τὴν ὁμοιότητα καὶ διαφορὰν γυναικείας καὶ ἀνδρικῆς ἀρετῆς ἄλλοθεν μᾶλλον εἰμὴ παραβάλλοντες καὶ συγκρίνοντες τοὺς βίους πρὸς τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις πρὸς τὰς πράξεις καθὼς ἔργα μεγάλης τέχνης καὶ προσέχοντες ἂν τὸν αὐτὸν ἔχει χαρακτῆρα καὶ τύπον ἡ μεγαλοπραγμοσύνη τῆς Σεμιράμιδος πρὸς τὴν τοῦ Σεσώστριος ἢ ἡ σύνεσις τῆς Τανακυλλίδος πρὸς τὴν τοῦ Βασιλέως Σερβίου ἢ τὸ φρόνημα τῆς Πορκίας πρὸς τὸ τοῦ Βρούτου καὶ τὸ τοῦ Πελοπίδου πρὸς τὸ τῆς Τιμοκλείας κατὰ τὴν κυριωτάτην ὁμοιότητα καὶ δύναμιν, ἐπειδὴ ἄλλας τινὰς διαφορὰς ὡς ἰδίας χροιὰς λαμβάνουσιν αἱ ἀρεταὶ ἕνεκα τῶν φύσεων καὶ συνεξομοιοῦνται πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἤθη καὶ πρὸς τὰς κράσεις τῶν σωμάτων καὶ τὰς τροφὰς καὶ δίαιτας, διότι κατ' ἄλλον τρόπον εἶνε ἀνδρεῖος ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ κατ' ἄλλον ὁ Αἴας, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἡ φρόνησις δὲν εἶνε ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Νέστορος οὐδὲ εἶνε δίκαιος ὁ Κάτων καθ' ὃν τρόπον ὁ Ἀγησίλαος, οὐδ' ἡ Εἰρήνη φίλανδρος καθ' ὃν τρόπον ἡ Ἄλκηστις οὐδὲ ἡ Κορνηλία μεγαλόφρων καθ' ὃν τρόπον ἡ Ὀλυμπιάς.

Ἀλλ' ἂς μὴ ποιῶμεν διὰ ταῦτα πολλὰς καὶ διαφόρους ἀνδρείας καὶ φρονήσεις καὶ δικαιοσύνας, ἂν μόνον τοῦ οἰκείου λόγου μηδεμίαν ἐκβιάζωσιν αἱ καθ' ἕκαστον ἀνομοιότητες. Τὰ μὲν εἶνε περιλάλητα καὶ ὅσων ἔχεις ἱστορίαν καὶ γνῶσιν εὑροῦσα εἰς βέβαια βιβλία, ταῦτα θὰ παραλίπω· ἐκτὸς ἂν τινα κοινὰ καὶ δημοσιευμένα διέφυγον τοὺς ἱστορήσαντας πρὸ ἡμῶν ἄξια ἀκοῆς. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατ' ἰδίαν λόγου ἄξια ἔχουσι πραχθῆ δὲν εἶνε χειρότερον διὰ βραχέων νὰ προτάξωμεν τὴν ἱστορικὴν τῶν κοινῶν».

(Ἐφεξῆς θὰ παραθέσωμεν τὰ ἀξιολογώτερα ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ἐκτεθειμένα παραδείγματα γυναικῶν ἀρετῆς.)

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Τῇ 3 μ.μ. τῆς 25)7 Νοεμβρίου ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ συνῆλθεν εἰς μεγάλην καὶ πανηγυρικὴν συνεδρίαν μετὰ πληθούσης τῆς αἰθούσης καὶ τῶν θεωρείων πεπληρωμένων ἐν μεγάλῳ συνωστισμῷ.

Τὴν εἴσοδον τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. **Γ. Κλεμανσῶ** χαιρετίζουσι πάντες ὄρθιοι καὶ διὰ τῆς ἀναφωνήσεως «**Ζήτω ὁ ἐλευθερωτής**».

Ἅμ' ὡς ἀποκατέστη ἠρεμία καὶ ἐγένετο σιωπὴ ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς κ. Π. Δ ε σ σ α γ ὲ λ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ Τουρκία, μετὰ τὴν Τουρκίαν ἡ Αὐστρία!

Ἐνῷ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλευθεροῦσι τὴν Ἀργώνην, ἐνῷ οἱ Βρεττανοὶ καὶ οἱ Βέλγοι ἀπελευθεροῦσι τὰς Φλάνδρας, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Γάλλοι εἶναι κύριοι τῆς Σερβίας, οἱ Ἰταλοὶ τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Τρεντίνου (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

(Οἱ βουλευταὶ ἐγείρονται καὶ ἀνευφημοῦσι τὸν πρέσβυν τῆς Ἰταλίας ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν διπλωματῶν παριστάμενον).

Οἱ Σέρβοι εἶναι ἐν Βελιγραδίῳ· ὅλη ἡ Γαλλία εἶναι μετ' αὐτῶν (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

(Οἱ βουλευταὶ ἐγείρονται καὶ ἀνευφημοῦσι τὸν ὑπουργὸν τῆς Σερβίας ἐν τῷ θεωρείῳ).

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Σερβίας ἐξαπέλυσε τὸν πόλεμον. Ἡ Σερβία ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ὑποστῇ τὸ πρῶτον πλῆγμα. Δὲν εἶχεν ὑπομείνει ἱκανὰ διὰ τῶν αἰώνων! Εἶχεν ὑπερασπίσει τὴν Εὐρώπην κατὰ τῆς Ἀσίας· ἡ Ἀσία εἶχε συντρίψει αὐτὴν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας· ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἔσωσεν, ἵνα δείξωσιν αὐτῇ τὴν εὐγνωμοσύνην των, ἤθελον νὰ τὴν ἐξοντώσωσι. Καταρρέουσι σήμερον ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν! (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅτι εὑρέθημεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡρώων τούτων κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς ἐξορίας των. Οὐδ' ἐπὶ μίαν ὥραν ἀμφέβαλλον, οὐδ' ἐπὶ μίαν ὥραν ἐκάμφθησαν· οὔτε ὁ Βασιλεὺς Πέτρος, τρόφιμος τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς μας, ὁ συναγωνιστὴς ἡμῶν τῷ [illegible] (Παρατεταμένα χειροκροτήματα), οὔτινος ἡ [illegible] θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἴση πρὸς τὰ συγκινητικώτερα ποιήματα τῆς ἀρχαιότητος, οὔτε ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος, ἀντάξιος τοῦ γενναίου στρατοῦ του (Ζωηρὰ χειροκροτήματα) οὔτε ὁ υἱὸς οὗτος ὁ στρατός, ἄξιος τοῦ μεγάλου παρελθόντος. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Τὸ π. θέρος κατὰ τὰς ζοφερὰς ὥρας, ὅτε ἡ τύχη τῶν ὅπλων ἐφαίνετο προδίδουσα ἡμᾶς, ὁ ἀντιβασιλεὺς πρίγκιψ εἶπε πρὸς τὸν πρέσβυν ἡμῶν: «Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, ἀφίνομεν τὰ Βαλκάνια, ἐπιβιβάζομαι μετὰ τοῦ ὑπολοίπου Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ πετῶμεν εἰς βοήθειαν τῆς Γαλλίας, διότι τὴν Γαλλίαν πρῶτον πρέπει νὰ σώσωμεν. (Ἐπανειλημμένα καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἡ Γαλλία εἶναι νικήτρια, ἡ Σερβία εἶναι ἐλευθέρα. Μετὰ τὸ μαρτύριον, ἰδοὺ ὁ θρίαμβος. Τὸ μέγα ὄνειρον τῶν Ἰουγγοσλαύων! — ὡς τὸ τῶν Πολωνῶν, τῶν Τσέχων, τῶν Σλοβάκων, τῶν Ρωμούνων — πραγματοποιεῖται. Ἡ Γαλλία χαιρετίζει αὐτοὺς ἀδελφικῶς καὶ ἀνευφημεῖ τὴν ἀναγεννωμένην ζωήν των, δόξαν ἀθάνατον (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

«Ἰταλία, εἶπεν ὁ ποιητής, ἂς σπεύσωσι μετὰ σοῦ διὰ τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα οἱ διεσπαρμένοι δοῦλοι ἐπὶ τῆς καταθλιβομένης γῆς!» Οἱ Γάλλοι, συμμεριζόμεθα τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν σου! Αἱ σημαῖαι ἡμῶν φρίσσουσιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς δόξης, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀγάπης, ὡς ἐν Μαγέντα καὶ ἐν Σολφερίνῳ. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Πανηγυρικὴ ἐγένετο κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ Ἰταλία κατεργαζομένη ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἐπιρροῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπέσεισε τὴν ἄπιστον πίεσιν καὶ ἐρρίφθη αὐτή, ἡ προμάμμη τοῦ λατινικοῦ κόσμου, αὐτή, ἡ μήτηρ τοῦ δικαίου, εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ φρικαλέαν δοκιμασίαν (χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Καὶ ἐνῷ εἰς τὰς ἀποκρήμνους κορυφὰς καὶ εἰς τοὺς παγετῶνας τοῦ Κάρσο ἔκαιεν ἡ φλὸξ τοῦ Βιργιλίου καὶ τοῦ Δάντου, οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ὅπου τοσάκις ἡ Γαλλία ἔσωσε τὸν πολιτισμὸν μετὰ τῶν ἀδαμάστων λεγεώνων ἡμῶν, κατεδίωκον τὸν Γερμανόν. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Αἱ ἱεραὶ ἀναμνήσεις τῶν Ῥήμων θὰ συγχέωνται ἐφεξῆς διὰ τῶν αἰώνων μετὰ τῶν τῆς Ἑνετίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐνῷ ἠχεῖ ὁ κώδων τοῦ Καπιτωλίου, φωνοῦμεν πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς τὴν κυβέρνησιν, πρὸς τὴν Βουλήν, πρὸς τὸν στρατόν, πρὸς τὸ ναυτικόν, στέφοντες τὰς προαιωνίους ἐλπίδας τῆς ἐνδόξου ἀδελφῆς ἡμῶν:

Ὦ Ῥώμη, ἱερὸν ἄστυ ἡρώων, ποιητῶν καὶ θεῶν, εἰς πάντα τὰ γόητρα, εἰς πάσας τὰς λαμπρότητας αἵτινες γοητεύουσι τὴν καρδίαν καὶ τὴν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων προσθέτεις τὸ ὑπέρτατον κάλλος· τὸν θρίαμβον τῆς ἐλευθερίας, τὴν ἐκδίκησιν τῆς δικαιοσύνης! (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Λόγος τοῦ κ. Στεφ. Πισσῶν.

Στεφ. Πισῶν, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν.— Ἡ κυβέρνησις συμμερίζεται ἐπὶ τοῖς μεγάλοις συμβεβηκόσιν ἅτινα συντελοῦνται, τὸ τόσον εὐγλώττως ἐκφρασθὲν αἴσθημα ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τῆς βουλῆς.

Χαιρετίζει, ὡς αὐτός, τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν τῆς Σερβίας. Καθ' ἣν στιγμὴν τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα εἰσέρχονται εἰς Τρεντῖνον καὶ εἰς Τεργέστην συμμετέχει ἀπὸ τῶν μυχῶν τῆς καρδίας τῆς χαρᾶς ἥτις διαδηλοῦται τόσον δικαίως ἐν Ἰταλίᾳ.

Τὸ μέρος ὅπερ ἔλαβεν ἡ Σερβία εἰς συνθηκολόγησιν τῆς Βουλγαρίας, ἥτις ἐγένετο ἀφετηρία τῶν ἀποφασιστικῶν νικῶν ἡμῶν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον, διεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φρανσὲ Δ' Ἐσπεραί, γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν συμμάχων στρατῶν, διὰ τῶν ἑπομένων λέξεων: «ὁ Σερβικὸς στρατὸς μετέσχε πασῶν τῶν μαχῶν βαδίζων χωρὶς νὰ σταματᾷ, χωρὶς ἀναπαύσεως, πάντοτε ἐν στενῇ ἐπαφῇ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὃν ἐκράτει ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, συχνότατα χωρὶς ἐπισιτισμοῦ, ἀγνοῶν τὸν κάματον καὶ τὴν πεῖναν, ὠθούμενος πάντοτε πρὸς τὰ πρόσω ὑπὸ τῆς θελήσεώς του ὅπως νικήσῃ ἀντὶ παντὸς τιμήματος.

Σ. Κ. Φ. Ἐντοσούτοις ἐπὶ τρία ἔτη ὁ Συμμαχικὸς στρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ παρέμεινε στάσιμος, καὶ ἐδέησε νὰ διπλασιάσῃ αὐτὸν ὁ Ἑλληνικὸς ἵνα γένηται ἡ νικηφόρος ἐπίθεσις, ἥτις τόσον ἀποκλειστικῶς ἀποδίδοται εἰς τοὺς Σέρβους, καὶ λησμονοῦνται παντελῶς ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες.

Οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω εἰς τὰ ἐγκώμια ταῦτα, εἰμὴ ὅτι ἐπιβεβαιοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἐκείνου ὧν ὁ αὐτὸς στρατὸς ἐγένετο ἄξιος δι' ὅλης τῆς ἐκστρατείας, τῆς ὁποίας μετέσχεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα)

Διῆλθε πάσας τὰς δοκιμασίας τῆς δυσμενοῦς τύχης ἐκ περιτροπῆς νικώμενος ἢ συντριβόμενος ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ, ἐξίσου ἀξιοπρεπὴς ἐν τῇ ἥττῃ καὶ ἰσχυρὸς ἐν τῇ νίκῃ, σώζων διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ του καὶ τῶν θυσιῶν του τὰ λείψανα στρατοῦ, ὃν ὁ ἐχθρὸς ἐθεώρησε κατεστραμμένον, ἀνασχηματίζων αὐτὸν ἐν θαυμαστῇ πατριωτικῇ φορᾷ καὶ ἐπανευρισκόμενος παρὰ τὸ πλευρὸν ἡμῶν πρὸς τὴν τελικὴν ἔφοδον, ὅτε ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀνέκτησεν ὅ,τι εἶχεν ἀπολέσει ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν.(νέα χειροκροτήματα)

Ὁ Σερβικὸς λαὸς ἐγένετο τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ πολέμου, ἐπειδὴ δι' ἀμέσου προκλήσεως ἐκ Βιέννης καὶ Βερολίνου προελθούσης πρὸς αὐτὸν ἤρχισεν ὁ πόλεμος.

Πρῶτος αὐτὸς ἀνακτᾶται ἀκέραιον τὸ ἔδαφος αὐτοῦ. Οὕτω, τὸ πρῶτον διαπραχθὲν ἔγκλημα ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τῆς καταστροφῆς, ἥτις θὰ τερματισθῇ διὰ τῆς ἥττης καὶ τῆς τιμωρίας των, εἶνε τὸ πρῶτον ὅπερ καὶ θὰ λάβῃ ἀρχὴν τῆς ἐπανορθώσεως. Ἡ ὥρα τῆς πλήρους διοκανονίσεως ἐγγίζει. Ἡ Σερβία, ὅσον ἀφορᾷ αὐτήν, θὰ τὰ κατακτήσῃ καὶ τῇ ἀξίζει διὰ τὸ θάρρος, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν πίστιν αὐτῆς.

Ἡ Ἰταλία βλέπει πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον τῶν ἀθανάτων ἱδρυτῶν τῆς ἑνώσεως αὐτῆς. Ἤρξατο καὶ θὰ συντελέσῃ τὴν κατάκτησιν τῶν ἀ λ υ τ ρ ώ τ ω ν (*irredente*) χωρῶν τὰς ὁποίας ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς αὐστριακῆς κυριαρχίας.

Ἡ Γαλλία, ἥτις ἐγένετο, εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ πιστὸς σύμμαχος αὐτῆς, χειροκροτεῖ καὶ αὐτὴ τὴν παρασχεθεῖσαν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς πόθους οὓς ἐνεθάρρυνε πάντοτε καὶ εἶναι ὑπερήφανος καὶ εὐτυχὴς ὅτι συνειργάσθη εἰς τὸν θρίαμβον αὐτῶν.

Θὰ δυνάμεθα νὰ δώσωμεν μαρτυρίαν ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὑπεμείναμεν τόσας πληγὰς καὶ ἐπληρώσαμεν τόσον ἀκριβὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνασύστασιν ἡμῶν μεθ' ὅλων τῶν ἐγγυήσεων, αἵτινες θὰ ἐξασφαλίζουν αὐτὴν ἐν τῷ μέλλοντι ὡς καὶ ἐν τῷ παρόντι, θὰ ἔχομεν πάντοτε καὶ ἀδιαλείπτως ἐξυπηρετήσει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Τοῦθ' ὅπερ ἐπράξαμεν ἐργαζόμενοι πρῶτοι διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Βοημίας, διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν δικαίων τῶν Τσεχοσλαύων, τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως αὐτῶν ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ χώρᾳ μας, τὴν δημιουργίαν καὶ διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν, τὴν παρασχεθεῖσαν ὑποστήριξιν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀξιώσεις των παρὰ τοῖς συμμάχοις ἡμῶν.

Τοῦθ' ὅπερ ἐπράξαμεν διὰ τὴν Πολωνίαν λαμβάνοντες καὶ δι' αὐτὴν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τὴν αὐτὴν πρωτοβουλίαν καὶ προτείνοντες διὰ τὴν σύστασιν τοῦ μέλλοντος βασιλείου αὐτῶν τοὺς τύπους τῆς ἀπελευθερώσεως, οἵτινες ἐν τέλει ἐγένοντο δεκτοί.

Τοῦθ' ὅπερ ἐπράξαμεν ἔτι μετὰ πάντων τῶν συμμάχων ἡμῶν θέτοντες τὴν ἀρχὴν περὶ τῆς δημιουργίας Κράτους Ἰουγγοσλαυικοῦ, καὶ διανοίγοντες οὕτω τὰς ὁδοὺς πρὸς ἀνοδιοργάνωσιν τῆς Εὐρώπης, συνῳδὰ τῷ δικαίῳ τῶν λαῶν ὅπως διαθέτωσι τὴν ἐθνικότητά των.

Ἐνόμισα ὅτι καθ' ἣν ὥραν πανηγυρίζομεν ἐνθάδε μεγάλας νίκας καὶ ἡ χώρα ἡμῶν, ἡ τόσον φρικωδῶς δοκιμασθεῖσα, παρασκευάζεται ὅπως δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν θυσιῶν αὐτῆς, δὲν θὰ ἦτο ἄνευ διαφέροντος νὰ ὑπομνήσωμεν ὅ,τι ἔχομεν πράξει οἱ ἡμέτεροι σύμμαχοι καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων ἐθνῶν, ἅτινα βλέπουσι μετὰ αἰώνων δυστυχίας νὰ ἐπιφαίνεται ἡ ἠὼς τῆς ἐλευθερίας. (Ζωηρά, παρατεταμένα καὶ ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα).

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ καταχωρέσωμεν ὡς συνέχειαν τὸν λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κλεμανσῶ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΥ

[Ἀπὸ γαλλικῶν ἐφημερίδων παραθέτομεν ὧδε ἐν μεταφράσει ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου περὶ τῶν τελευταίων πολεμικῶν ἐκεῖ ἐπιχειρήσεων, ἐν ᾗ φαίνεταί πως καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐνῷ πολλαὶ ἄλλαι ἀνακοινώσεις ἐφαίνοντο ἐπιμελῶς παρασιωπῶσαι αὐτήν].

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις.

Αἱ νικηφόροι ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἐντὸς δεκαπενθημέρου σχεδὸν ἤγαγον τοὺς Συμμαχικοὺς στρατοὺς ἐν Ἀνατολῇ μέχρι Σκοπείων καὶ μέχρι τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους, ἠνάγκασαν τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα.

Τῇ 16)29 Σεπτεμβρίου, ὥρᾳ 11 π.μ. οἱ πληρεξούσιοι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὑπέγραψαν ἀνακωχὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ 17)30 Σεπτεμβρίου μεσημβρίᾳ, κατέπαυσαν αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ τῶν βουλγαρικῶν δυνάμεων καὶ τῶν συμμαχικῶν στρατῶν.

Τῇ 2)15 Σεπτεμβρίου, πρωΐᾳ, δύο γαλλικαὶ μεραρχίαι, καὶ μία σερβικὴ ἐκκινοῦσαι εἰς ἔφοδον κατὰ τοῦ τρομεροῦ ὀρεινοῦ φραγμοῦ ἀποτελουμένου ὑπὸ τῶν ὀρέων Βετρενίκ, Δοπροπόλιε καὶ Σοκὸλ ἠνέῳξαν εἰς τὸ ἐχθρικὸν μέτωπον τὸ ῥῆγμα, ὅπερ ἔμελλε ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν κατάρρευσιν.

Διὰ τοῦ ῥήγματος τούτου, προοδευτικῶς εὐρυνθέντος, ὁ Σερβικὸς στρατὸς καὶ τὰ γαλλικὰ καὶ **Ἑλληνικὰ** στοιχεῖα, ἅτινα ὑπεστήριζον αὐτὸν ἐχώρησαν μετὰ ἀδιαπτώτου ἐνεργητικότητος, παρὰ τὰς ἐξαιρετικὰς δυσχερείας τοῦ ἐδάφους καὶ παρὰ τὴν ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ, πρὸς τὸν κύριον στόχον, τὴν περιοχὴν τῶν Καυαδάρ, Δεμὶρ—Καποῦ.

Ἔφθασαν ἐκεῖ τῇ 9)22 Σεπτεμβρίου ἀποκόψαντες σύναμα τὴν συγκοινωνίαν τῆς πρώτης βουλγαρικῆς στρατιᾶς, ἐνεργούσης ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τὰς τῆς ἑνδεκάτης γερμανοβουλγαρικῆς, μαχομένης βορείως τοῦ Μοναστηρίου.

Ἁμιλλώμεναι περὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν, τὸ θάρρος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας, πᾶσαι αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις μετέσχον μικρὸν κατὰ μικρὸν τῆς ἐπιθέσεως· τῇ 5)18 Σεπτεμβρίου αἱ **Ἀγγλοελληνικαὶ** μεραρχίαι ἐκυρίευσαν μετὰ λυσσώδη μάχην, τὰς ἐχθρικὰς θέσεις Δοϊράνης, συγκρατοῦσαι εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην σημαντικὰς βουλγαρικὰς δυνάμεις· ἀπὸ τῆς 8)21 Σεπτεμβρίου, τὰ Ἰταλικά, **Ἑλληνικὰ** καὶ γαλλικὰ στρατεύματα τῆς συμμαχικῆς στρατιᾶς Μοναστηρίου ἐταράττοντο καὶ αὐτά.

Τῇ 9)22 Σεπτεμβρίου, ἤρξατο ἡ γενικὴ καταδίωξις. Διεξήχθη μετὰ λαμπρᾶς ἐνεργητικότητος καὶ ζέσεως. Τῇ 10)23 Σεπτεμβρίου, οἱ Σέρβοι διέβαινον τὸν Ἀξιὸν πρὸς τὸ Κριβολάκ. Τῇ 11)24 ἰδίου τὸ γαλλικὸν ἱππικὸν εἰσήρχετο εἰς Πρίλαπον (Περλεπέ). Τῇ 12)25, ἡ Ἄστιβος (Ἰστὶπ) ἐκυριεύετο, ὡς καὶ ὁ τρομερὸς φραγμὸς τοῦ Βέλες· οἱ Ἄγγλοι διήνοιγον οὕτω τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Στρώμνιτζαν, ὅπου εἰσῆλθον τῇ 13)26. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ Σέρβοι ἔφθανον εἰς Κότσανα καὶ Βέλες καὶ τὰ Ἰταλικά, τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ **Ἑλληνικὰ** στρατεύματα ἐβάδιζον κατὰ τοῦ Κισεύου.

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας 13)26, οἱ Βούλγαροι ἐζήτουν ἀνακωχὴν τῶν ὅπλων καὶ ἀνήγγελλον τὴν ἀποστολὴν πληρεξουσίων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐνδόξων ἐπιχειρήσεων, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθη νὰ παρεμποδίσῃ ἡ ἐσπευσμένη ἀποστολὴ γερμανικῶν ἐνισχύσεων, τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα συνέλαβον μέγαν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων καὶ ἀπειρομεγέθη λείαν.

Ἡ ἀεροναυτικὴ συμμαχικὴ δύναμις ἔλαβεν ἐνεργητικώτατον καὶ ἀποτελεσματικώτατον μέρος εἰς τὴν μάχην πληροφοροῦσα σταθερῶς τὸ ἀρχηγεῖον, βάλλουσα βόμβας καὶ μυδραλλιοβολοῦσα ἀκαταπαύστως τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα καὶ τὰς ἐφοδιοπομπάς, ἐμβάλλουσα τὴν ταραχὴν καὶ ἐμποδίζουσα τοῦ νὰ διαφύγωσι τὴν πίεσίν μας.

Αἱ τελευταῖαι ἀνακοινώσεις.
Ἡ εἴσοδος εἰς Σκόπεια.

Κατὰ τὴν 16)29 Σεπτεμβρίου τὰ Ἰταλικά, Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ στρατεύματα ἐπιχειροῦντα εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῶν συμμαχικῶν στρατῶν, ἐξηκολούθησαν τὴν δίωξιν τῶν ἐχθρικῶν ὀπισθοφυλακῶν ὑποχωρουσῶν εἰς Κίσευον καὶ προώδευσαν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀχρίδος καὶ δυτικῶς τῆς ὁμωνύμου λίμνης, ὅπου ἔφθασαν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἔλ—Βασάν.

Εἰς τὸ κέντρον, τὸ γαλλικὸν ἱππικὸν εἰσῆλθεν εἰς τὰ Σκόπεια, ἐνῷ οἱ Σέρβοι, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἐξηκολούθουν τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὸ Κουμάνοβον, Ἐγρὴ—Παλάγκαν καὶ Τζουμαγιάν».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἦτο κατανεμημένος καθ' ὅλον τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον ποτίζων διὰ τοῦ αἵματός του δαψιλῶς τὸ ἀπελευθερούμενον ἔδαφος, καὶ κατ' ἄλλας τηλεγραφικὰς ἀνακοινώσεις οἱ Ἕλληνες ἀπετέλουν τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο, καὶ ἐντούτοις εἴτε παρεσιωπᾶτο ἡ παρουσία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῶν εἰς τὰς τηλεγραφ. ἀνακοινώσεις, εἴτε φέρονται ἐν αὐταῖς ἐν ἐσχάτῃ μοίρᾳ, ὁσάκις μνημονεύονται.

Ἡ στάσις τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐξουσίας.

Θλιβερὰν μάλιστα προξενεῖ ἔκπληξιν ἡ περιδεὴς καὶ συνεσταλμένη στάσις τῶν ἐν Ἀθήναις κρατούντων ἔναντι τῶν Συμμάχων, μετὰ τὴν σπουδαιοτάτην ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου συμβολὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν σήμερον κρατούντων, καὶ εἰς ἀπόδειξιν παραθέτομεν λίαν χαρακτηριστικὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Πολίτου τὰ ἑπόμενα:

Εὐχαριστίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν δημοσιεύονται ἐν τῷ Γαλλικῷ τύπῳ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Πολίτης, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπηύθυνεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Γ. Κλεμανσῶ:

Ἀθῆναι τῇ 17)30 Σεπτεμβρίου.

Καθ' ἣν στιγμήν, χάρις εἰς τὰς καταχθείσας νίκας ὑπὸ τῶν στρατῶν τῆς Ἀνατολῆς, οἱ Βούλγαροι ἀναγκάζονται ν' ἀποδώσωσι τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐκφράσῃ πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, διὰ τὴν ἰσχυρὰν βοήθειαν ἣν ηὐδόκησε νὰ παράσχῃ ὅπως ἀνακτήσῃ τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν της, νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις της καὶ νὰ χωρήσῃ πρὸς τὴν νίκην ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἀρχηγίαν.

Παρακαλῶ, ὅθεν, ἡμᾶς, Κύριε πρόεδρε, νὰ ἀποδεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ βαθυτάτου μου θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεώς μου.»

Ὁ κ. Πολίτης ἐτηλεγράφησεν ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν στρατηγὸν Γκιλλιωμᾶ στρατιωτικὸν κυβερνήτην τῶν Παρισίων.

Ἀθῆναι, 17)30 Σεπτεμβρίου.—Ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, ἐξασφαλισθείσῃ χάρις εἰς τὰς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συμμάχων ἡμῶν καταχθείσας νίκας, ἡ εὐγνώμων ἀνάμνησις ἡμῶν ἀναφέρεται πρὸς τὸν μέγαν στρατιώτην ἀρχηγόν, ὅστις μετὰ τόσης καρδίας καὶ εὐφυΐας ἔγνω ὅπως παρασκευάσῃ τὸν τορινὸν θρίαμβον. Γινόμενος διερμηνεὺς τοῦ ὁμοθύμου αἰσθήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς κυβερνήσεως, παρακαλῶ, στρατηγέ μου, ὅπως ἀποδεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐγκαρδίου ἀφοσιώσεώς μου.

Τὴν ὑγιᾶ κρίσιν καὶ ἐντύπωσιν ἀπὸ τῶν τηλεγραφημάτων τούτων ἐφιέμεθα εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅσοι διατηροῦσιν ἀλώβητον τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐξουσία συναισθανομένη τὸ προσγινόμενον ἀδίκημα προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

Θεσσαλονίκη, 15)28 Σεπτεμβρίου.—Εἰς τὴν περιοχὴν βορείως τοῦ Μοναστηρίου, τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, συμπράττοντα μετὰ τῶν Συμμαχικῶν μονάδων ἔθραυσαν τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ, τὸν ὁποῖον καταδιώκουσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν Βροδι-κιρδεγιεύο.

Εἰς τὴν περιοχὴν Γευγελῆς—Δοϊράνης αἱ Ἑλληνικαὶ μονάδες ὑπερβᾶσαι τὴν κορυφὴν τοῦ Βελές, ὅπου συναντῶνται τὰ ἑλληνοσερβικὰ σύνορα καὶ τὰ βουλγαρικά, κατέρχονται εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Στρωμνίτσης καθαρίζοντα τὴν χώραν ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν λειψάνων. Ἄλλη ἑλληνικὴ φάλαγξ συμπράττουσα μετὰ τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν Γραδὲτζ καὶ Βελές, καταδιώκει τὸν ἐχθρὸν πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς τῆς πόλεως Στρωμνίτζης. Ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς Στρωμνίτζης αἱ ἑλληνικαὶ μονάδες ἐξετέλεσαν μετ' ἐπιτυχίας σημαντικὰς ἀναγνωρίσεις ἐχθρικῶν δυνάμεων.

Ἀθῆναι 6)19 Ὀκτωβρίου.—Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εὑρέως συνειργάσθη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Φρανσὲ Δ' Ἐσπεραί. Αἱ δυνάμεις του ἀποτελοῦσι πράγματι τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης δυνάμεως τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἀνατολ. μέτωπον.

Εἶναι ἄρα οὗτος στρατὸς ἰσχυρὸς καὶ πανέτοιμος εἰς δρᾶσιν, ὥστε εὑρίσκεται διαθέσιμος ἀπὸ τοῦδε. Ὅλον, ὡσαύτως, τὸ ἔθνος καὶ ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἀπαιτοῦσι τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἄμεσον πορείαν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥτις καταπιέζει 2,500,000 Ἑλλήνων, ἵνα ὑποστῇ καὶ αὐτὴ τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ. κ. **Ἀδελφῶν Πεκῆ** κειμένῳ παραπλεύρως τοῦ Χανίου Ἁγίου Ἀντωνίου (ἄλλοτε Γεσὴλ Καζίνον) πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς Νήματα Ἀγγλικὰ (Ράτου), Ἰταλικὰ Μουράτη, Ἰνδιῶν, Ττίραι Ἰταλικαὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς στερεὰ καὶ οὐχὶ κομμένα καὶ ἀβαριάτα, Κουβαρίστρες, Καρούλια, Σάπωνες ὅλων τῶν εἰδῶν, Ζάχαρις, Σάκκοι κενοί, Σπίρτα, Κάδοι κλπ. εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν ποιότητα τῶν Νημάτων. (3—3)

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ ΝΟΡΒΗΓΙΚΟΝ
ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΧΤΡΑ
Ἔφθασεν εἰς τὰ καταστήματα
Ν. Σ. Λυμπουρίδου & Σία
Ἡ τιμὴ συγκαταβατικὴ ὅπως πάντοτε. (4-3)

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΡΘΜΟΥΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ κ. ΙΣΒΟΛΣΚΗ

Καθ' ἃ προηγγείλαμεν, παραθέτομεν ὧδε ἐν μεταφράσει δευτέραν ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ ἄνωθι ζητήματος τοῦ κ. Ἰσβόλσκη, προκληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Αὐγ. Γκωβαίν.

Βιαρρίτς, 5 Ὀκτωβρίου 1918.

Ἀγαπητὲ κύριε Γκωβαίν,

Σχολιάζων τὴν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» τῆς 3 Ὀκτωβρίου δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν μου, ὁμιλεῖτε περὶ διαρρυθμίσεων μυστικῶν «γενομένων μεταξὺ τοῦ βαρώνου Δ' Αἰρενταλ καὶ ἐμοῦ τῷ 1908 ἐν τῷ μεγάρῳ Βουχλάου καὶ ἐκφράζετε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως γνωρίσητε λεπτομερέστερον τὸ σχέδιον ὅπερ συνέλαβον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν Πορθμῶν».

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς συναντήσεως ἐν Βουχλάου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς διαδόσεις καὶ ἑρμηνείας· ψευδεῖς χάριν εἰς τὰ ἀφθόνως διαδοθέντα ψεύδη ὑπὸ τοῦ βαρώνου Δ' Αἰρενταλ—ψεύδη ἅτινα θὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς ὑποδείγματα κακοπιστίας καὶ ἅτινα ὅμως εὗρον πολλοὺς εὐπίστους ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐφόσον ἤμην ἐπίσημος προσωπικότης δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐπιχύσω πλῆρες φῶς εἰς τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο. Τώρα ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, οὐδὲν ἀντιτίθεται ὅπως πειραθῶ νὰ θέσω τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, τοῦτο ὅμως εἶναι ἐργασία ἱκανῶς μακρὰ καὶ περίπλοκος, εὐτινος ἀσχολοῦμαι ἀκριβῶς τώρα ὅπως ἑνώσω τὰ στοιχεῖα καὶ ὑπολογίζω ὅτι μετά τινα χρόνον θὰ δυνηθῶ νὰ παρουσιάσω εἰς τὸ κοινόν.

Δὲν θὰ ἤθελον ὅμως νὰ παραλίπω ὅπως ἱκανοποιήσω ἀπὸ σήμερον, ἔστω καὶ περιεκτικῶς, τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἐκφράζετε ἐν τῷ ἄρθρῳ ὑμῶν. Ἰδοὺ λοιπόν, διὰ βραχυτάτων ὅ,τι συνέβη τῷ 1908.

Ὁ βαρῶνος Δ' Αἰρενταλ ἐπωφελούμενος τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς Βαχλάου μοὶ ἀνήγγειλε τὴν «ἀπόφασιν» (καὶ οὐχὶ τὴν «πρόθεσιν») τῆς αὐστρουγγρικῆς κυβερνήσεως ὅπως προσαρτήσῃ αὐτὴ τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίνην, τὰς ὁποίας κατεῖχεν ἡ Δυαδικὴ Μοναρχία ὡς ἐντολοδόχος δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου, καὶ προέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν ἔνστασιν ὅτι παρομοία πρᾶξις, ἐὰν προήρχετο ἀπὸ μονομεροῦς βουλήσεως τῆς Αὐστρουγγαρίας, θὰ ἤγειρε μέγαν ἀναβρασμὸν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ θὰ προὐκάλει κρίσιν ἥτις θὰ ἐξέθετεν εἰς κίνδυνον τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἀναλογιζόμενος ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ Ρωσία ἐξησθενημένη ὑπὸ τοῦ Ρωσιαπωνικοῦ πολέμου καὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῷ 1905 δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην χωρὶς νὰ ἀντιμετωπίσῃ πόλεμον πρὸς τὴν Αὐστρουγγαρίαν καὶ ἀληθοφανῶς πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ὅτι ἡ θέσις τῆς Ρωσικῆς διπλωματίας ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἦτο ἐξησθενημένη ὑπὸ τοῦ γεγονότος μυστικῶν τινων διαρρυθμίσεων χρονολογουμένων ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου, ἠγωνίσθην ὅπως πείσω τὸν βαρῶνον Δ' Αἰρενταλ ὅτι, ἀφοῦ ἤθελε νὰ τροποποιήσῃ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἐπὶ σημείου ἐνδιαφέροντος τὴν Αὐστρουγγαρίαν, ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὸ σημεῖον τοῦτο εἰς τὴν ἀπόφασιν συνδιασκέψεως εὐρωπαϊκῆς· προσέθηκα ὅτι, ἐπειδὴ ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου διαλαμβάνει ἄρθρα ἐπαχθῆ εἰς τὰ Βαλκανικὰ καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν, ἡ Συνδιάσκεψις θὰ ἠσχολεῖτο ἐξίσου ὅπως ἀναθεωρήσῃ αὐτά· τῷ ὑπέδειξα τὰ κυριώτερα τῶν ἄρθρων τούτων καὶ τὸν προειδοποίησα καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ Ρωσία θὰ ἐζήτει δι' ἑαυτὴν τὴν ἀναθεώρησιν ὑπὸ ἔννοιαν εὐνοϊκὴν εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς ὅρων ἀναγομένων εἰς τοὺς Πορθμούς.

Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίπονον συζήτησιν, ὁ βαρῶνος Δ' Αἰρενταλ κατέληξεν ὅπως ταχθῇ μετὰ τῆς γνώμης μου, συνῄνεσεν ὅπως ὑποβάλῃ πάνθ' ὅσα ζητήματα ἐθίξαμεν εἰς Εὐρωπαϊκὴν Συνδιάσκεψιν (συνεζητήσαμεν καὶ τὸν τόπον ὅπου θὰ συνήρχετο αὐτή). Δὲν ὑπῆρχεν ἄρα, κυρίως εἰπεῖν, μεταξὺ ἡμῶν οὐδεμία «διαρρύθμισις» (ὁ βαρῶνος Δ' Αἰρενταλ μὲ κατέλαβεν ἐξ ἀπροόπτου, καὶ δὲν ἤμην ἐφωδιασμένος δι' οὐδεμιᾶς ἐξουσίας ὅπως συνομολογήσω τοιαύτην, ἀλλ' ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Αὐστροῦγγρος ὑπουργὸς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μηδὲν ἐπισπεύσῃ καὶ πάντα ὑποβάλῃ εἰς συνέλευσιν τῶν Δυνάμεων, δι' ἣν ὑπεσχόμην αὐτῷ ὅτι θὰ προπαρεσκεύαζον τὸ ἔδαφος ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Λονδίνῳ ὅπου ἀκριβῶς μετέβαινον.

Εἶνε γνωστὸν κατὰ τίνα τρόπον ὁ Δ' Αἰρενταλ ἐτήρησε τὸν λόγον του καὶ πῶς δεκαπέντε ἡμέρας ὕστερον ἀνεκείνωσε μετὰ πατάγου καὶ ἐν συμπαιγνίᾳ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τὴν προσάρτησιν τῶν δύο ἐπαρχιῶν, δηλῶν σύναμα—τοῦθ' ὅπερ ἦτο ἀπολύτως ψευδὲς—ὅτι εἶχε λάβει πρὸς τοῦτο ἐν λευκῷ τὴν συναίνεσιν Ρωσίας καὶ Ἰταλίας.

Δὲν γνωρίζω μέχρι τῆς σήμερον ἂν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὑπὸ τὴν πίεσιν ρευμάτων τινῶν ἐσωτερικῶν ἢ ὠθήθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας· αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι μέθοδοι ὑπὸ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος πολέμου καὶ χωρία τινὰ τοῦ βιβλίου τοῦ πρίγκηπος Βύλωβ τείνουν νὰ ἐπιβαιώσωσι τὴν δευτέραν τῶν ὑποθέσεων τούτων.

Ὀφείλω πρὸς στιγμὴν νὰ μὴ ἐνδιατρίψω εἰς τὰς διπλωματικὰς περιπετείας αἵτινες ἐπηκολούθησαν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην κτηνωδίας καὶ κακοπιστίας· αἱ περιπέτειαι αὗται ἐμελετήθησαν ὑφ' ὑμῶν κατὰ βάθος ἐν σειρᾷ ἄρθρων τῶν ὁποίων οὐδεὶς πλέον ἐμοῦ ἐθαύμασε τὸ λαμπρὸν καὶ τὴν ὀρθότητα, καὶ ὁσάκις ἀκόμη ἦτο αἰσθητὴ ἀπόχρωσίς τις προκαταλήψεως περὶ ἐμοῦ.

Θὰ περιορισθῶ, ἐκθέτων πρὸς ὑμᾶς διὰ βραχέων, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, τὸ σύστημα ὅπερ εἶχον ὑπ' ὄψιν ὅπως προβάλω ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Πορθμούς.

Ἤθελον νὰ προτείνω εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τὴν πλήρη ἀναθεώρησιν τῶν ἀπηρχαιωμένων ὅρων τῶν ἀναγομένων εἰς τοὺς Πορθμούς, οἵτινες ἐχρονολογοῦντο ἀπὸ τοῦ 1841 καὶ προσεκυρώθησαν διαδοχικῶς ἐν Παρισίοις τῷ 1856, ἐν Λονδίνῳ τῷ 1871, καὶ ἐν Βερολίνῳ τῷ 1878. Ἐν τῇ σκέψει μου, οἱ ὅροι ἔδει ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ συμβάσεως εἰδικῆς (κατὰ τὸν τύπον τῆς τοῦ 1888 περὶ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ) ἐν ᾗ τὸ δικαίωμα τῆς διαβάσεως διὰ τῶν Πορθμῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων πάντων τῶν ἐθνῶν θὰ καθωρίζετο κατὰ τρόπον πολλῷ καθαριώτερον καὶ τεθειμένον ὑπὸ τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν τῶν Δυνάμεων. (Ἐσκεπτόμην ἔτι τὴν δημιουργίαν διεθνοῦς ὀργάνου ἐπιτηρήσεως). Ἐξ ἄλλου, ἡ Ρωσία καὶ αἱ ἄλλαι παράλιοι χῶραι τοῦ Εὐξείνου (ἡ Ρουμανία καὶ αὐτὴ ἡ Βουλγαρία) ἔμελλον νὰ λάβωσι τὸ δικαίωμα ὅπως διαπλέωσι τὰ πλοῖα των ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τἀνάπαλιν.

Δὲν ἐννοῶ πολὺ καλῶς, διατὶ καλεῖτε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἄρθρον «εὐσάρεστον» διὰ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως· ἐὰν ἐγίνετο δεκτόν, ὁ ρωσικὸς στόλος, ἀντὶ νὰ εἶνε κεκλεισμένος ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου, θὰ παρεῖχε πολύτιμον βοήθειαν εἰς τὰς συμμαχικὰς ναυτικὰς δυνάμεις εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ—τίς οἶδε; θὰ ἠμπόδιζεν ἴσως τὸ «Γκαῖπεν» καὶ τὴν «Βρεσλαυΐαν» νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὰ Δαρδανέλλια.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἀπὸ τῆς πρώτης λέξεως δι' ἧς ἔθιγον ἐν Λονδίνῳ τὸ ζήτημα τῶν Πορθμῶν, μοὶ ἀντέταξαν ὅτι ἡ ἀνακίνησις τοιούτου ζητήματος θὰ ἦτο πλῆγμα κατὰ τοῦ καθεστῶτος ὅπερ ἐγκαθιδρύθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου περιεῖπον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τὰς χώρας τῆς Συνεννοήσεως, τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς φαντασιώσεις τὰς ὁποίας γνωρίζομεν· ἡ Ἀγγλία δὲν ἠδύνατο, καθ' ἑαυτήν, νὰ συναινέσῃ.

Δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως ἢ νὰ ἐπιβεβαιώσω ἐκ νέου ὅτι ἡ ἔνστασις αὐτὴ μὲ ἔκαμε νὰ ἀποφασίσω ὅπως ἐγκαταλείψω τὸ σχέδιόν μου, καὶ οὐδαμῶς ἡ ἐκστρατεία ἡ γενομένη κατὰ τοῦ σχεδίου τούτου καὶ κατὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς περὶ τῆς Συνδιασκέψεως, ἐπὶ κινδύνῳ νὰ κάμω τὸ παιγνίδιον τῶν Κεντρικῶν δυνάμεων, ὑπὸ τῆς Νοβόϊε Βρέμια καὶ τινων, ἄλλων ρωσσικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες πολὺ ἀπεῖχον τοῦ νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὴν γνώμην ὅλης τῆς Ρωσίας. Παρομοία ἐκστρατεία διεξαχθεῖσα τὸ προηγηθὲν ἔτος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφημερίδων κατὰ τῶν συμφωνιῶν τὰς ὁποίας διεπραγματευόμην μετὰ τῆς Ἰαπωνίας δὲν μὲ ἠμπόδισε τοῦ νὰ ὑπογράψω τὰς συμφωνίας ταύτας ὧν τὸ ἐνεργητ. ἀποτέλεσμα καταδηλοῦται πλήρως κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Τὰ συμβεβηκότα τοῦ 1908 ἅτινα ἔκτοτε μικροῦ ἐδέησε νὰ βάλωσι τὸ πῦρ εἰς τὴν Εὐρώπην, περιεῖχον ἐν σπέρματι τὴν καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ἀπέλυσαν αἱ Κεν. Δυνάμεις τῷ 1914.

. . . .

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, γνωρίζετε ἤδη ὅτι τὸ «σύστημα» μου ὑπῆρξε πάντοτε—καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι—ὅπως γένηται αὕτη ἐλευθέρα πόλις καὶ ἐλεύθερος λιμὴν ὑπὸ τὴν συλλογικὴν ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων καὶ κυβερνωμένη ὑπὸ διεθνοῦς διαχειρίσεως.

Δέξασθε, Κύριε, κ.λ.π.

Ἰσβόλσκη
πάλαι πρέσβυς τῆς Ρωσίας.

ΑΙΘΙΟΠΑ ΛΕΥΚΑΙΝΩ

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιχειρηματολογία διὰ τῆς ὁποίας κατερράκωσα καὶ κατέρριψα ὅσα ἀνακριβῆ καὶ ἀπηρχαιωμένα περὶ συφιλίδος ὁ ἐκ Κυθραίας Ἰατροφιλόσοφος ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ», ὑπῆρξε τοσοῦτον **σθεναρὰ** καὶ **σαφὴς** ὥστε εἶχον τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κύριος οὗτος φρονίμως ποιῶν θὰ ὑπεχώρει καὶ θὰ ἐσίγα πρὸ τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς.

Θελήσας ὅμως ὁ κλεινὸς ἰατροφιλόσοφος νὰ περισώσῃ τὸ κολαφισθὲν αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν γόητρον, καὶ ἀδυνατῶν ὄχι μόνον τὴν βάσιν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῶν ὅσων ἔγραψα νὰ θίξῃ, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἔναντι αὐτῶν νὰ ἀντιτάξῃ, εἰς μὲν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 653 φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» ὑπεξέφυγε σκοπίμως τῆς συζητήσεως ἐκτρεπόμενος εἰς προσωπικὰς ὕβρεις καὶ ἀντεγκλήσεις, εἰς δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 654 φύλλον τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, παλαίων ἀπεγνωσμένως ἵνα καλύψῃ ὡς ὁ **Ἀδὰμ ὑπὸ φύλλα συκῆς** τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἄγνοιαν καὶ γυμνότητα, περιέπεσεν εἰς σωρείαν ἀντιφάσεων καὶ ἀνακολουθιῶν γενόμενος καταγέλαστος καὶ ἄξιος τοῦ κοινοῦ οἴκτου.

Ἡ ἐπιστημονικὴ γυμνότης τοῦ συναδέλφου, καταφαίνεται πλήρως ἐξ ὅσων ὁ δυστυχὴς ἐπιζητῶν περγαμηνὰς ἰατρικῆς αὐθεντίας, παρέθεσεν ἐπιπολαίως ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ», τινὰ τῶν ὁποίων παραθέτω ἀμέσως κατωτέρω ἵνα ἀποσπάσω τελείως τὴν λεοντὴν ὑπὸ τὴν ὁποίαν φαινομενικῶς ὁ ἰατροφιλόσοφος κρύπτεται καὶ ἀποκαλύψω αὐτὸν πρὸ τοῦ νοήμονος κοινοῦ ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν καὶ ἀξίαν.

1ον) ἀντιταχθεὶς εἰς ὅσα εἰδικῶς περὶ 606 ἔγραψα καὶ ἐπιζητήσας νὰ δημιουργήσῃ τεχνητὸν φῶς περὶ τὸν οὐδέποτε ἀνατείλαντα ἀστερισμόν του ἐξέφερεν εἰς τὴν πρώτην καὶ ὑπὸ τύπον διαφημήσεως δημοσιευθεῖσαν διατριβήν του, τὴν σφαλερὰν καὶ σαθρὰν γνώμην ὅτι τὸ 606 κέκτηται φαινομενικὴν ὅλως ἐπὶ τῆς συφιλίδος θεραπευτικὴν ἐνέργειαν καὶ ἐπίδρασιν· θελήσας δὲ νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν καθαρῶς ἀτομικήν του ταύτην γνώμην κῦρος καὶ βάσιν ἐπιστημονικὴν διεπίστωσεν αὐθεντικῶς!!! ὅτι αὐτὴν ταύτην τὴν γνώμην περὶ 606 πρεσβεύουσι καὶ σοβαροὶ τῆς Ἑσπερίας ἀφροδισιολόγοι.

Ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ ἀναφέρῃ τοὺς θεραπευτὰς ἐκείνους οἵτινες καταδικάζουσι τὸ 606, καὶ εἰς μὲν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 652 φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» παρέθεσε Γαλλιστὶ τὰς γνώμας τῶν *Balzer — Emerry* καὶ *Ravaut* οἵτινες πάντες ἐπιδοκιμάζουσι τὸ 606 καὶ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς μικτῆς θεραπείας, δημιουργήσας οὕτω ἀσυναισθήτως τὴν τρανωτέραν αὐτοκαταδίκην του, εἰς δὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 654 φύλλον τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, συγκρουόμενος ἔτι μᾶλλον πρὸς ἑαυτόν, ὁμολογεῖ ἀσυνειδήτως, ὅτι καὶ εἰς τὸν *Saint—Louis* τῶν Παρισίων εὐρυτάτη τοῦ φαρμάκου τούτου γίνεται χρῆσις, καὶ ἔτι χεῖρον, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ *Gaucher*, διὰ τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἔγραφον ὅτι ἐξ ἐθνικῶν λόγων φαίνεται ἐπιφυλακτικὸς πρὸς τὸ φάρμακον, ἀνέχεται τὴν χρῆσιν αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἀνοχὴ τοῦ φαρμάκου τούτου καὶ ὑπὸ τῶν θερμοτέρων διωκτῶν του, τί ἄλλο ἀποδεικνύει εἰ μὴ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ 606 ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου θεραπευτικῆς τῆς συφιλίδος;

Κατόπιν τῶν τοιούτων ἐπιμόνων ἀντιφάσεων καὶ ἀνακολουθιῶν ἀδυνατοῦμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὸν σοφὸν συνάδελφον εἰς τὴν γελοίαν καὶ ἀνερμάτιστον ἐπιχειρηματολογίαν του, ἀφίνομεν δὲ τὸ νοῆμον κοινὸν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς δυσχερεστάτης θέσεώς του.

2ον) Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 652 φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» συνεχίζων τὴν κατὰ τοῦ 606 κατηγορίαν του καὶ ἀσπαζόμενος τὰς γνώμας τῶν νεωτέρων ὡς λέγει συγγραφέων *Tremolieres* καὶ *Castaigne*, παραδέχεται μετ' αὐτῶν ὅτι τὸ 606 εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων προκαλεῖ **βαρέα φαινόμενα** καὶ ἔστιν ὅτε **θανατηφόρα**, εἰς δὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 655 φύλλον τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, ἀποσκορακίζων τοὺς ἀνωτέρω συγγραφεῖς καὶ ἀσπαζόμενος τὰς γνώμας ἑτέρων, ὁμολογεῖ ἀσυνειδήτως ὅτι εἰς τὸ Ἰατρεῖον τοῦ δαιμονίου ὡς λέγει *Brocq* διενεργοῦνται ἡμερησίως ἑκατοντάδες ἐνέσεων 606, ἄνευ τοῦ **ἐλαχίστου ἐπεισοδίου ἢ ἀπευκταίου**.

Ἐπικροτήσατε κύριοι ἀλληλουχίαν, εἱρμόν, συνοχὴν καὶ συνάφειαν.

3ον) Ὑπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν ἐρώτησιν, διατὶ ἐνῷ φρονεῖ καὶ ὑποστηρίζει ὡς φαινομενικὴν τὴν ἐπὶ τῆς νόσου ἐνέργειαν τοῦ 606, ἐν τούτοις ὅμως αὐτὸς ὑποβάλλει τοὺς δυστυχεῖς συφιλιδικοὺς εἰς τὴν διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου θεραπευτικὴν ἀγωγήν, καὶ ἡ ἐρώτησίς μου αὕτη ὑπῆρξε φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ μᾶλλον μοὶ ἔδωσε τὴν στερεότυπον αὐτοῦ ἐπῳδόν, ὅτι παρηκολούθησε τὴν σπουδὴν τῶν ἀφροδισίων νόσων εἰς τὸν *Saint—Louis* τῶν Παρισίων καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ὑποστηρίζει εἶναι ἡ τελευταία τῆς ἐπιστήμης λέξις, ὡς ἐὰν τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο κέκτηται τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ βελτιοῖ καὶ τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τῶν εἰς αὐτὸ φοιτώντων.

4ον) Ἔναντι τῶν γνωμῶν τοῦ ἡμετέρου Φωτεινοῦ περὶ 606 τὰς ὁποίας ὁ ἐμὸς καθηγητὴς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ 1912 συγκροτηθὲν διεθνὲς τῶν ἰατρῶν συμβούλιον, καὶ τὰς ὁποίας παρέθεσα ἐν ὀλίγοις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 615 φύλλον τῆς παρούσης ἐφημερίδος, ὁ κλεινὸς Ἰατροφιλόσοφος μὴ δυνηθεὶς πλέον οὐδὲν κατ' αὐτῶν νὰ ἀντιτάξῃ ὑπέστη τελείαν **διανοητικὴν** σύγχισιν καὶ ἔταξεν ἑαυτὸν ἀνώτερον καὶ διασήμων καθηγητῶν.

Θαυμάσατε τὴν ἐπιστημονικὴν πανσοφίαν τῆς ἐκ Κυθραίας ἰατρικῆς αὐθεντίας.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων καταδεικνύεται πλήρως καὶ πασιφανῶς ὅτι ὁ σοφὸς συνάδελφος φέρεται διστακτικῶς καὶ ἀκαθόριστος ὅτε μὲν πρὸς τὴν παλαιὰν ὅτε δὲ πρὸς τὴν νέαν μεικτὴν θεραπείαν, ἀδυνατῶν τελείως νὰ δώσῃ ἡμῖν νὰ ἐννοήσωμεν τί ἐπὶ τέλους φρονεῖ καὶ ὑποστηρίζει, καὶ τοῦτο διότι τὰ ἰατρικὰ ξύσματα, ἅτινα κατὰ τὴν σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἀπεκόμισεν εἶνε ἀπολύτως ἀνίσχυρα νὰ τῷ παράσχωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔστω βοήθειαν.

Κατακλείων τὴν περὶ τοῦ 606 δημοσιογραφικὴν συζήτησιν καθ' ὅσον ἱκανὰ περὶ τοῦ φαρμάκου τούτου καὶ εἰς προηγούμενα τῆς ἐφημερίδος φύλλα ἔγραψα, ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ἐνδοφλέβιον τοῦ ὑδραργύρου χρῆσιν, τὴν ὁποίαν ὁ κλεινὸς ἰατροφιλόσοφος ἐνθέρμως συνιστᾷ καὶ εὐρυτάτην ταύτης, ὡς διατείνεται, ποιεῖται χρῆσιν· ἡ μέθοδος τῶν ἐνδοφλεβίων τοῦ ὑδραργύρου ἐνέσεων, ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, ὅτι εἶνε μέθοδος ἀπηρχαιωμένη, ἐλαττωματική, καὶ ἐπικίνδυνος.

Ἡ ἐπιστημονικὴ δὲ ἐπιχειρηματολογία δι' ἧς κατέδειξα τὰ τρωτὰ τῆς μεθόδου ταύτης εἶνε τοσοῦτον σαφῶς καὶ ἀκριβῶς ἐκτεθειμένη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 615 φύλλον τῆς παρούσης ἐφημερίδος ὥστε καὶ οἱ κοινὸν νοῦν ἔχοντες ἀντελήφθησαν καὶ κατενόησαν τοὺς λόγους δι' οὓς οἱ παλαιότεροι καὶ νεώτεροι συγγραφεῖς καταδικάζουσι τὴν μέθοδον ταύτην· χάριν ὅμως τοῦ σοφοῦ συναδέλφου παραθέτω καὶ πάλιν τοὺς κυριώδεις λόγους δι' οὓς ἡ μέθοδος αὐτὴ ὑπὸ τῶν νεωτέρων θεραπευτῶν ἐξωβελίσθη ἐκ τῆς θεραπευτικῆς τῆς συφιλίδος· ἰδοὺ δὲ ἐν ὀλίγοις οἱ λόγοι οὗτοι.

1ον). Ἡ ἐνδοφλέβιος τοῦ ὑδραργύρου χρῆσις ἐφαρμοζομένη ὑπὸ χειρῶν ἀδεξίων προκαλεῖ φλεβίτιδας, περιφλεβίτιδας, γαγραινώσεις, καὶ σφακέλλους αἵτινες καὶ τὴν ζωὴν τοῦ πάσχοντος πολλάκις θέτουσιν ἐν κινδύνῳ (*Aucagneur*).

2ον) . . . Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης καὶ μὲν ἀμέσως ἐντὸς τοῦ αἵματος εἰσέρχεται ὁ ὑδράργυρος ἀλλὰ καὶ ταχύτερον ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀποβάλλεται καὶ συνεπῶς ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ τῆς νόσου ἐνεργείας τοῦ φαρμάκου σημαντικῶς μειοῦται (*Garle*), καὶ 3ον) ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ παρατεταμένης ἐνδοφλεβίου τοῦ ὑδραργύρου χρήσεως τὰ τοιχώματα τῶν φλεβῶν ἀλλοιούμενα, καθιστῶσι δυσχερεῖς τὰς ἐνδοφλεβίους τοῦ 606 ἐνέσεις (*Bayet, Duhot*).

Ἄλλως τε, σοφὲ συνάδελφε, ἀφοῦ καὶ σεῖς ὁμολογεῖτε ὅτι ἡ ἐνδοφλέβιος τοῦ ὑδραργύρου χρῆσις, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον κόπτεσθε, ἐμπιστευομένη εἰς χεῖρας ἀδεξίους, **ὅπως εἶναι καὶ αἱ ἰδικαί σας**, συνεπάγεται βαρείας διὰ τὸν πάσχοντα ἐπιπλοκὰς καὶ ἀτυχῆ ἐκβάματα, τότε τίς ἀνάγκη νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν μέθοδον, καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ὅλως ἀκίνδυνον καὶ ἁπλουστάτην ἐνδομυϊκὴν τοιαύτην; ἢ μήπως νομίζετε ὅτι χρησιμοποιοῦντες τὸν ὑδράργυρον ἐνδοφλεβίως νεωτερίζετε; σᾶς δηλοῦμεν ἀπροκαλύπτως ὅτι ἀγνοεῖτε τέλεον τὸν χειρισμὸν τῆς μεθόδου ταύτης, καὶ εἴμεθα περίεργοι νὰ γνωρίσωμεν ἐμπιστευτικῶς τινὰς τῶν ἀρρώστων εἰς οὓς ἐφηρμόσατε τὴν μέθοδον ταύτην ἢ ἐξετελέσατε τὴν κατὰ *Wassermann* ἀντίδρασιν.

Ὑποστηρίζοντες πρὸς τούτοις, ὦ ἀγαθέ, ὅτι καὶ ἡ ἐνδοφλέβιος τοῦ 606 χρῆσις συνεπάγεται τοὺς αὐτοὺς πρὸς τὴν ἐνδοφλέβιον ὑδραργυρικὴν κινδύνους, ὡρισμένως περιπίπτετε εἰς ἕτερον παραλογισμόν, καθ' ὅσον αἱ μὲν ἐνδοφλέβιοι ὑδραργυρικαὶ ἐνέσεις εἶναι ἀνάγκη νὰ διενεργῶνται ἡμερησίως καὶ κατ' ἀκολουθίαν συχνότατα εἶναι τὰ ἐκ τούτων κινδυνώδη ἐκβάματα, ἐνῷ τοὐναντίον αἱ ἐνέσεις τοῦ 606 διενεργούμεναι ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ καθ' ἑξαμηνίαν ἑκάστη σειρά, οὐδεμίαν σοβαρὰν συνέπειαν συνεπάγονται.

Παρερχόμενος καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπαναφέρω τὸν λόγον εἰς τὴν μέθοδον τοῦ *Wassermann*, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνω ἀπροκαλύπτως καὶ πάλιν ὅτι εἶνε μέθοδος ἐλαττωματικὴ καὶ ἀσταθὲς κριτήριον τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως ἑνὸς ἀτόμου, οὐδεμία δὲ ἐκ τῶν πολλαπλῶν καὶ ποικίλων τροποποιήσεων, ἃς ἡ μέθοδος αὐτὴ ὑπέστη, ἐστέφθη ἄχρις ὥρας ὑπὸ ἐπιτυχίας· σεβόμενος τὸν χῶρον τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, δὲν θὰ ἐπαναλάβω τὰς γνώμας τῶν συγγραφέων ἐκείνων οἵτινες καταδικάζουσιν ὡς ἀνακριβῆ καὶ ἐπισφαλῆ τὴν προκειμένην μέθοδον.

Τὸν κλεινὸν ὅμως Ἰατροφιλόσοφον παραπέμπω ἵνα μελετήσῃ οἱονδήποτε τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης σύγγραμμα καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀναδιφοῦντες σοφὲ συνάδελφε τὰς σελίδας τῶν βιβλίων τούτων τὰς εἰς τὴν ἀντίδρασιν ταύτην ἀναφερομένας θὰ ἀνεύρητε, ποῦ μὲν ὅτι ἡ ἀντίδρασις τοῦ *Wassermann* οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς συφιλίδος κέκτηται εἰδικότητα, καθ' ὅσον αὕτη φωρᾶται οὖσα θετικὴ καὶ ἐπὶ ἀτόμων ἑλενοσούντων, ὑποστροφικῶν, ἰκτερικῶν, λεπρικῶν, ἀναιμικῶν, κτλ. καὶ μετὰ τὴν πάροδον ἔτι τῶν νοσημάτων τούτων, χωρὶς τὰ ἄτομα ταῦτα νὰ φέρωσιν ἐν ἑαυτοῖς οὐδεμίαν συφιλιδικὴν μόλυνσιν, ποῦ δὲ ὅτι ἡ ἀρνητικὴ ἔκβασις τῆς μεθόδου ταύτης οὐδαμῶς ἀποκλείει τὴν ὕπαρξιν τῆς συφιλίδος (*Aucagneur—Garle Dieulafois—Lassard—Wassermann*) Φωτεινός, Σάββας.

Δι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦμεν σήμερον τὴν μέθοδον ταύτην ὡς μέσον μόνον ἐπικουρικόν, ἐκεῖ ἔνθα ἡ κλινικὴ συμπτωματολογία τῆς νόσου δὲν εἶνε καὶ τόσον σαφὴς χωρὶς ὅμως νὰ ἀποδίδωμεν ἀπόλυτον πεποίθησιν καὶ πίστιν εἰς τὰ ἐκ τῆς μεθόδου ταύτης ἀπορρέοντα ἀποτελέσματα.

Τὴν ἐλαττωματικότητα τῆς ἀντιδράσεως ταύτης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 654 φύλλῳ τῆς «Ἐλευθερίας» διαρρήξατε τὰ ἱμάτιά σας, καὶ σεῖς ὁ ἴδιος ὡμολογήσατε ἐν τῇ πρώτῃ πρωτοτύπῳ διατριβῇ σας· καὶ ἀκριβῶς ὅπως καταδείξω καὶ τὰς περὶ τῆς μεθόδου ταύτης συγκρουομένας ἰδέας σας παραθέτω κατωτέρω καὶ ἐπὶ λέξει ὅσα καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῇ διατριβῇ σας ἐκείνῃ ἐπιπολαίως ὅλως ἐγράψατε, καὶ ἰδού.

«. . . . . Δὲν ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἐφ' ἅπαξ ἀρνητικὴν ἀντίδρασιν τοῦ *Wassermann*, τοὐναντίον συνιστῶ εἰς τὸν συφιλιδικὸν νὰ ὑποβάλληται ἐπανειλημμένως εἰς τὴν διὰ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης ἐξέτασιν τοῦ αἵματος, καὶ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἵνα ὄντως βεβαιωθῇ περὶ τῆς πραγματικῆς θεραπείας αὐτοῦ.»

Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων, κλεινὲ ἰατροφιλόσοφε, ἀποφαίνεσθε ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν ἑνὸς ἀτόμου διὰ τῆς προκειμένης μεθόδου ἅπαξ ἐκτελουμένης, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκη τὸ ἄτομον νὰ ὑποβληθῇ ἐπανειλημμένως εἰς τὴν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐξέτασιν· ἡ συνεχὴς ὅμως ἐκτέλεσις τῆς ἀντιδράσεως ταύτης ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου, τί ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ τὸ ἐλαττωματικὸν καὶ ἐπισφαλὲς τῆς Βασσερμανίου μεθόδου; δεδομένου δὲ ὅτι καὶ ἐλαχίστη ἀντισυφιλιδικὴ θεραπεία μεταβάλλει καὶ ἀλλοιοῖ ἄρδην τὰ ἐκ τῆς μεθόδου ταύτης ἐξαγόμενα, ὡρισμένως ἐγκληματεῖ ὁ ἰατρὸς ἐκεῖνος ὅστις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης κλινικῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου καταδικάζει ἓν ἄτομον ὡς συφιλιδικὸν ἢ ἀπαλλάττει τοῦτο τῆς νόσου ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ἡ κατὰ Βάσσερμαν ἀντίδρασις ὑπῆρξε θετικὴ ἢ ἀρνητική.

Ἀπαντήσατε, ἀγαθὲ συνάδελφε, ἐὰν ἡ μέθοδος τοῦ *Wassermann*, δύναται νὰ παραβληθῇ καὶ κατὰ κεραίαν ἔστω πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστημονικὰς ὀρροδιαγνωστικὰς μεθόδους (*Widal, Pirquet*) αἵτινες ἅπαξ ἐκτελούμεναι παρέχουσιν ἡμῖν τὰ ἀσφαλέστερα καὶ θετικώτερα ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως τοῦ νοσοῦντος ἀτόμου;

Διατεινόμενος δὲ ὅτι ἐκτελεῖτε τὴν μέθοδον τοῦ *Wassermann*, ὡρισμένως δὲν λέγετε τὴν ἀλήθειαν· διότι ἐφ' ὅσον καὶ σεῖς ὁμολογεῖτε ὅτι τὰ ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἐργαστηρίοις διὰ τὴν ἀντίδρασιν ταύτην κατασκευαζόμενα ἀντιγόνα διατηροῦνται νωπὰ καὶ ἀναλλοίωτα ἐπὶ 2 μόνον μῆνας.

Ἐξ ὅσων δὲ καὶ περὶ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπιπολαίως ὅλως ἀποφαίνεσθε, ὁμολογεῖτε πασιφανῶς ὅτι εἶσθε ἐντελῶς ξένος καὶ πρὸς τοῦ *Wassermann* τὴν ἀντίδρασιν.

Ναυαγήσας καὶ καταποντισθεὶς τέλεον ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ συζητήσει ὁ κλεινὸς Ἰατροφιλόσοφος ἐνόμισεν ὅτι ἀνεῦρε σανίδα σωτηρίας ὑποβάλλων εἰς ἡμᾶς ἄσχετα πρὸς τὴν συζήτησιν ἐρωτήματα· δὲν ἔχομεν βεβαίως τὴν πρόθεσιν νὰ διαιωνίσωμεν τὴν συζήτησιν, οὐδὲ διὰ τῶν ἐφημερίδων νὰ διδάξωμεν εἰς αὐτὸν τὴν συφιλιδολογίαν, εἴμεθα ὅμως προθυμότατοι νὰ ὑποβάλωμεν αὐτὸν ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ μου ὑπὸ τὴν δέουσαν φροντιστηριακὴν διδασκαλίαν ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ πληρώσῃ τὰς περὶ τὴν ἀφροδισιολογίαν ἐλλείψεις του καὶ θὰ ἀναφωνήσῃ ἔξαλλος ὑπὸ χαρᾶς ὡς ὁ Ἀρχιμήδης, Εὕρηκα, Εὕρηκα.

Πρὶν δὲ τελειώσωμεν ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον ὅτι τὰς γνώμας καὶ πεποιθήσεις ἡμῶν ἀντλοῦμεν ἐκ συγγραμμάτων ἐκδοθέντων τῷ 1917, ἀγνοοῦμεν δὲ ἐὰν ἡ ἰατρικὴ αὐθεντία κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας συγγράμματα νεωτέρας ἐκδόσεως τοῦ 1919 καὶ 1920.

Ἐν ἐπιλόγῳ δὲ ὀφείλω ἐν ταὐτῷ νὰ τονίσω ὅτι εἰς ἕτερον τῆς παρούσης ἐφημερίδος φύλλον, ἐὰν ἀναγκασθῶμεν, θὰ ἀποβάλωμεν τελείως τὰ χειρόκτια, καὶ θὰ παραθέσω ὀνομαστικῶς περιπτώσεις ἀτόμων, ἅτινα **ἀπηνθρακώθησαν καὶ ἀπετεφρώθησαν τελείως ἐκ τῆς αἴγλης καὶ ἰσχυρᾶς ἀκτινοβολίας τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ἰατρικῆς ταύτης αὐθεντίας φώτων ????**

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Συμμαχικὴ συνδιάσκεψις.

Λονδῖνον 20)3 Δ)βρίου.—Ἐξαιρέτως ἐνθουσιώδεις σκηναὶ ἐγένοντο πρὸ τοῦ Οὐαϊτχώλλ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Συμμαχικῆς συνδιασκέψεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν τῇ 11η ὥρα τῆς 19)2 Δεκεμβρίου. Τεράστια πλήθη κατέκλυζον τὸν ὕπαιθρον χῶρον ὅλον καὶ ἀνευφήμουν φρενιτιωδῶς τὸν Φός, καὶ τὸν Λόϋδ Τζώρτζ ᾄδοντα τὴν Μασσαλιῶτιδα. Ἡ συνδιάσκεψις συνεζήτησε προκαταρκτικῶς τὸν χρόνον τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης ὡς καὶ τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὅρων τῆς ἀνακωχῆς καὶ τὴν θέσιν τοῦ Κάϊζερ.

Πλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας παρῆσαν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ὁ πρωθυπουργὸς Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ Μπόναρ Λῶ, ὁ Μπάλφουρ καὶ ὁ Σὲρ Ἔνρυ Οὔϊλσων καὶ Μόρις Χάγκη.

Ὁριστικαὶ σπουδαῖαι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ὁμοφώνως καὶ ἡ συνδιάσκεψις διέκοψε τῇ 6η ὥρα ἵνα συνέλθῃ τὴν ἐπιοῦσαν.

Λαμπρὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀπείρου πλήθους ἡ δεξίωσις πρὸ τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας τῶν κ. κ. Κλεμανσὼ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Στρατάρχου Φός. Ὁ Κλεμανσὼ προὐκάλεσεν ἀναφωνήσεις ἐκπλήξεως ἀποκαλύπτων ὅτι εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του ὀφείλεται ὁ διορισμὸς τοῦ Φὸς ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου. Πρὸ τούτου οὐδεμίαν οὗτος εἶχεν ἀρχηγίαν.

Ὁ Δρ Οὐΐλσων.

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων θὰ ἡγῆται προσωπικῶς τῆς Ἀμερικῆς περὶ εἰρήνης ἐπιτροπείας ἧς μέλη θὰ εἶναι ὁ Λάνσιγγ, ὁ συνταγματάρχης Χάους, ὁ στρατηγὸς Πλὶσς καὶ οἱ κ. κ. Ἔνρυ καὶ Οὐάϊτ πρέσβεις ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ.

Διωγμὸς Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων.

Ὁ Ρέουτερ ἔλαβεν ἐξ Ἑλληνικῶν πηγῶν ἀριθμοὺς δεικνύοντας ὅτι τὸ ἔαρ τοῦ 1914 οἱ Τοῦρκοι μετετόπισαν 700,000 Ἕλληνας, ἐξ ὧν 500,000 εἶναι ἤδη πρόσφυγες ἐν Ἑλλάδι. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τέλους τοῦ 1917 οἱ Τοῦρκοι μετετόπισαν 2,140,000 Ἕλληνας καὶ Ἀρμενίους, ἐξ ὧν 900.000 Ἀρμένιοι καὶ 700,000 Ἕλληνες ἐσφάγησαν, 200,000 δὲ Ἕλληνες ἐθανατώθησαν ἢ ἀπέθανον ὑπὸ δεινῶν.

Μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν καὶ παιδίων ἐφονεύθησαν ἢ ηὐτοκτόνησαν, ἡ κατασχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ Γερμανῶν περιουσία ὑπολογίζεται εἰς 3,000,000,000 φράγκων.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΝΕΟΙ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΙ ΣΙΚΑΓΟΥ

Αὐτόματος ἐργασία ἐξ μηνῶν δι' ἀνέμου 4 μιλίων. Οἱ ἄλλοι ἀνεμόμυλοι ἐργάζονται δι' ἀνέμου 8 μιλίων καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην καθημερινῆς προσοχῆς.

Οἱ νέοι ἀνεμόμυλοι εἶνε ἠγγυημένοι ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἄνευ ἐπιδιορθώσεως.

Διὰ παραγγελίας γινομένας πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου γίνεται ἔκπτωσις 2 1)2 ο)ο οἰκονομία τῶν ναύλων.

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον ἐν Λευκωσίᾳ, **Κύριον Σ. Πέρκς, Μηχανικόν.**

Ὑποπράκτωρ ἐν Λεμεσῷ ὁ κ. **Η. Χούρης.**

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡ. ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῆς Κυπρ. πρεσβείας εἰς Ἀγγλίαν, ὁ Κυπρ. λαὸς διεδήλωσεν αὐθόρμητος ὅλως καὶ κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν διὰ μυριοστὴν φορὰν τὸν ἀκοίμητον καὶ διακαῆ πόθον του ὑπὲρ τῆς ἑνώσεώς του μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, καὶ ἡ πρεσβεία ἀπέρχεται ἵνα ἐκπληρώσῃ ἐπίμονον ἐντολήν του διαδηλοῦσα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Αὐτοῦ καὶ τὸν μεγάθυμον Βρεττανικὸν λαὸν τὸν ἀναλλοίωτον, ἀδιάπτωτον καὶ ἀποφασιστικὸν τοῦτον πόθον.

Η ΔΕΗΣΙΣ

Ἀπὸ Θεοῦ ἤρξατο, ὡς ἔδει, ἡ νέα αὕτη προσπάθεια, προσκληθέντος τοῦ φιλοπάτριδος καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ εἰς δέησιν ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς ὑπὲρ εὐπλοίας τῆς πρεσβείας καὶ εὐοδώσεως τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῆς καὶ οἱ ναοὶ καὶ οἱ περίβολοι τούτων κατεκλύσθησαν κόσμου ἀναρίθμου.

Ἐν τῷ παρ' ἡμῖν καθεδρικῷ ναῷ προέστη τῆς δεήσεως ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς Ἰ. Συνόδου καὶ παρῆσαν κατ' αὐτὴν τὰ ἐν Λευκωσίᾳ διαμένοντα ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας καὶ πᾶσαι αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ πάνδημος κόσμου συρροή.

Μετὰ τὴν κεκανονισμένην δέησιν ὑπὲρ εὐπλοίας καὶ κατευοδώσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβείας προσηγόρευσεν αὐτὴν ὡς τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Θρόνου ὁ Π. Μ. Πάφου διακηρύξας ὅτι ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς δέον νὰ εἶναι ἡ διακήρυξις πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν τοῦ διακαεστάτου πόθου τῆς Κύπρου ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἶναι διατεθειμένος οὗτος πρὸς πᾶσαν θυσίαν.

Μετὰ τοῦτο ὁ δήμαρχος Λευκωσίας κ. Ἀ. Λιασίδης προσηγόρευσε τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προέδρου αὐτῆς διακηρύξας ὅτι ἐντολὴ τοῦ Κυπρ. λαοῦ πρὸς τὴν πρεσβείαν ἀπερίφραστος καὶ ἀποκλειστικὴ εἶναι ἡ διακήρυξις τῆς ἑνώσεως καὶ μόνον τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου.

Ἀπαντῶν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ηὐχαρίστησε διὰ τοὺς εὐμενεῖς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας λόγους τῶν προλαλησάντων καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ πρεσβεία ἐκπληροῦσα πιστῶς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ ἐπιδιώξῃ ὅλαις δυνάμεσι παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει καὶ τῷ εὐγενεῖ Βρεττανικῷ λαῷ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν πρὸς ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πέποιθε δὲ ὅτι θὰ εἰσακουσθῶσιν οἱ ἱεροὶ πόθοι τῆς Κύπρου, καθόσον δύναταί τις νὰ κρίνῃ καὶ ἀπὸ προγενεστέρων πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν παραχωρήσεων καὶ εὐεργεσιῶν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῆς μεγαθύμου Μ. Βρεττανίας καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιμόνων καὶ ἐπαναλειμμένων δηλώσεων τῶν Συμμάχων ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Θ. Θεοδότου ἐπιβεβαιῶν εἶπεν ὅτι μεταβαίνουσα ἡ πρεσβεία εἰς Ἀγγλίαν θὰ διακηρύξῃ τὴν ἕνωσιν καὶ μόνον τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς [illegible] ἀποκρούσῃ δὲ πᾶσαν ἄλλην [illegible], ὁσονδήποτε ἐλευθερία καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι αὕτη.

Τὴν τελετὴν ἐπέστεψαν αἱ ἀνευφημίαι ὁμόθυμοι καὶ βροντώδεις ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου καὶ τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὑπὲρ τῆς φιλελευθέρας καὶ ἐλευθερωτρίας τῶν λαῶν Μ. Βρεττανίας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΠΑΓΚΥΠΡΙΩι

Ἡ νενομισμένη ἑορτὴ τῆς σημαίας τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχεν ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀναμενομένου ἐξ Ἀθηνῶν Γυμνασιάρχου κ. Σπ. Δουκάκη, καὶ κατὰ συγκυρίαν καὶ οὐχὶ ἐσκεμμένως εἶχεν ὁρισθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν π. Τετάρτην, —διότι δὲν ἦτο ἀκόμη γνωστὴ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως τῆς πρεσβείας—καὶ μετὰ τὴν πανηγυρικὴν καὶ πάνδημον δέησιν ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τὸ πλῆθος κατέκλυσε τὸν εὐρύτατον περίβολον τοῦ Παγκυπρίου, ὅπου, ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ αὐτοῦ, ἦσαν παρατεταγμένοι κατὰ φάλαγγας οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Παρθεναγωγείων καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν αἱ μαθήτριαι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων.

Τῇ 11.30' π. μ. προσῆλθεν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν, τοῦ Πανοσ. Ἡγουμένου Κύκκου, τῶν κ. κ. βουλευτῶν, τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς Σχολικ. Ἐπιτροπείας καὶ ἡ ἑορτὴ ἤρξατο δι' ᾄσματος πατριωτικοῦ ἐμμελέστατα ψαλέντος ὑπὸ χοροῦ μαθητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὠιδικῆς κ. Χ. Πετροπούλου, καὶ δι' ἐκτελέσεως ἐμβατηρίου διὰ τετραχόρδων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Π. Διδασκαλείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς κ. Ι. Θ. Διανέλλου λίαν ἐπιτυχῶς.

Μετὰ τοῦτο ὁ Γυμνασιάρχης κ. Δουκάκης θαλλερὸς πρεσβύτης μετὰ φωνῆς ἀρρενωπῆς καὶ δονουμένης ὑπὸ τῶν μυχίων παλμῶν ἀεὶ νεαζούσης καρδίας ἐξέφρασε τὴν ἀνέκφραστον χαράν του ὅτι ηὐτύχησε νὰ παραστῇ ἐν Κύπρῳ ἐν ὥραις οὕτω ἱεραῖς καὶ ἐνθουσιαστικαῖς, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα καὶ τὴν Σχολ. Ἐπιτροπείαν, ἐμπιστευθείσας εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν τῆς μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῆς Κυπρίας νεότητος, διεβεβαίωσε δὲ ὅτι ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὑπηρετήσας τὴν ἐθνικὴν παιδείαν καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν πατρίδα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου θὰ ὑπηρετήσῃ αὐτὴν καὶ ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ Κύπρῳ θὰ εἶναι δὲ ὑψίστη δι' αὐτὸν εὐτυχία, ἂν ηὐδόκει τῷ Θεῷ νὰ γένηται μάρτυς αὐτόπτης τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλληνικωτάτης νήσου τῇ εὐμενεῖ καὶ μεγαλοψύχῳ ἐπινεύσει τῆς ἐνδόξου Μ. Βρεττανίας.

Συνεχάρη τῇ Κυπριακῇ Πρεσβείᾳ ἐπὶ τῇ λαχούσῃ εἰς αὐτὴν ὑψηλῇ καὶ τιμητικωτάτῃ ἐντολῇ πρὸς διακήρυξιν καὶ διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς Νήσου ταύτης πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, εὐξάμενος ἵνα ἐπανέλθωσι κομισταὶ τῆς περιποθήτου ἐλευθερίας καὶ ἄγγελοι τῆς πανελληνίου ἑνώσεως.

Τὸν λόγον ἀποτείνων ἐν τέλει πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν ὅτι εἶναι παρήγορον ὅτι τυπικὸς μόνον εἶναι ἤδη ὁ χωρισμὸς τῆς Κύπρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ πέποιθεν ὅτι καὶ ὁ τυπικὸς οὗτος φραγμὸς θὰ καταπέσῃ καὶ τότε ἐλεύθερα τῆς μεγάλης Πατρίδος τέκνα θὰ συναγωνίζωνται μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν ὡς γενναῖοι στρατιῶται καὶ ὑψιπόλιδες πολῖται ὑπὲρ τῆς ἀφθίτου δόξης καὶ τοῦ ἀλήκτου μεγαλείου τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ἀνέγνω μετὰ τοῦτο τὸν ὅρκον τῶν Ἑλληνοπαίδων πρὸς τὴν πατρίδα, τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον καὶ τὴν σημαίαν, καὶ τὴν ὡραίαν καὶ ὑψηλὴν τελετὴν ἐπέστεψεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ψαλεὶς ὑπὸ μεγάλου χοροῦ μαθητῶν, μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ παρέλασις προηγουμένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ συνοδευομένης ὑπὸ δύο οὐλαμῶν τοῦ ἑνὸς εὐζωνικοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου πεζικοῦ.

Η ΠΡΟΠΟΜΠΗ

Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Μακαριότης μετὰ τῶν τριῶν ἐν Λευκωσίᾳ Βουλευτῶν κ. κ. Θ. Θεοδότου, Λ. Χ. Σεβέρη καὶ Ν. Πασχάλη θὰ ἀνεχώρουν εἰς Ἀμμόχωστον διὰ τῆς μεταμεσημβρινῆς ἁμαξοστοιχίας τῇ 2.15' μ.μ. καὶ διὰ τοῦτο αὐθορμήτως ὅλως ἐγένετο ἔξοδος τῆς πόλεως εἰς προπομπὴν αὐτῶν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ καὶ κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας αὐτοῦ ηὔξατο εὔπλοιαν καὶ ἐπάνοδον αἰσίαν μετὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Νήσου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Ἡ ἀγγελία τῆς ἀναχωρήσεως τῆς πρεσβείας διεδόθη ἀνὰ τὰ χωρία παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς συνέρρεον ἀπὸ τῶν παρακειμένων χωρίων πλήθη χωρικῶν ἵνα χαιρετίσουν αὐτὴν καὶ τονίσωσι τὴν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ὁμόθυμον ἐντολὴν τοῦ Κυπρ. λαοῦ. Ἐν Μουσουλίτᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ ἐν σώματι μετὰ τῶν οἰκείων διδασκάλων ἐπὶ κεφαλῆς προφέροντες τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι θερμῶς καὶ ἐνθουσιωδῶς κατευοδώσαντες αὐτήν.

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Εἰς Λάρνακα προσῆλθον οἱ κ. κ. βουλευταὶ Λεμεσοῦ—Πάφου κ. κ. Ν. Κλ. Λανίτης καὶ Νεόφ. Νικολαΐδης τῇ μεσημβρίᾳ τῆς π. Τετάρτης.

Ἐτελέσθη καὶ ἐν Λάρνακι δοξολογία πάνδημος ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ Ἁγ. Λαζάρου καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ δικηγόρος κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης εὐξάμενος τὴν πλήρη εὐόδωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβείας καὶ ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ βουλευτὴς κ. Φίλιος Ζαννέτος διαβεβαιώσας ὅτι πᾶσαν θὰ καταβάλῃ προσπάθειαν ἡ πρεσβεία μετὰ ἐλπίδων ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ παγκυπρίου ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως πόθου.

Τὴν 2 μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι βουλευταὶ ἀνεχώρουν ἐπὶ αὐτοκινήτου σημαιοστολίστου δι' Ἀμμόχωστον προπεμπόμενοι ὑπὸ τῆς πόλεως ὅλης. Τούτους ἀπεχαιρέτισεν ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ὁ δικηγόρος κ. Γ. Π. Ἀραδιπιώτης καὶ ἀπήντησαν οἱ κ.κ. Φ. Ζαννέτος καὶ Ν. Κλ. Λανίτης διακοπτόμενοι ὑπὸ ζωηρῶν ἀνευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων κορυφωθέντων κατὰ τὴν ἐκκίνησιν εἰς ἔξαλλον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν.

ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Τὰ Βαρώσιά ἦτο ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως πάντων τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας καὶ ἡ ἐνθουσιώδης κοινότης ἀνέλαβεν ὅπως διερμηνεύσῃ αὐτὴ μόνη τὸ πυρπολοῦν τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν ὅλην πατριωτικὸν αἴσθημα, διότι παρὰ πάσας τὰς προηγηθείσας ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς δεξιώσεως καὶ τῆς προπομπῆς τῆς πρεσβείας παρεστάθη ἡμῖν παρὰ διακεκριμένου μέλους τῆς πρεσβείας τηλεγραφικῶς ἐκφραστικώτατα οὕτω: **«Οἱ Βαρωσιῶται παρεσκεύασαν καὶ ἐξετέλεσαν ὅλα μεγαλειώδη».**

Καὶ ἀληθῶς αἱ σταλεῖσαι περιγραφαὶ ἐπιβεβαιοῦσι πλήρως τὴν ἐντύπωσιν ταύτην, λυπούμεθα δὲ ἀδυνατοῦντες ἐλλείψει χώρου νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὰ γενόμενα καὶ λεχθέντα.

Πρῶτοι ἔφθασαν εἰς Βαρώσια οἱ ἐκ Λάρνακος ἐκκινήσαντες περὶ 4. 30' μ. μ. καὶ ἡ πόλις ὅλη πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμ. ὥρας εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Δικαστηρίων, κλεισθέντων πάντων τῶν καταστημάτων καὶ ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ σημαιοστολίστου αὐτοκινήτου τὸ πλῆθος ὡς ὠκεάνειον κῦμα ἐτινάχθη πρὸς τὰ πρόσω μετὰ βροντωδῶν ἀνευφημιῶν συνοδεύει δὲ ὅλη ἡ κοσμοπλήμμυρα τὸ αὐτοκίνητον μέχρι τοῦ ὡρισμένου καταλύματος.

Μετ' ὀλίγον καταφθάνει ἡ ἁμαξοστοιχία καὶ τὸ πλῆθος ὅλον ὡς παλίρροια φέρεται πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον τὸν Π. Μ. Κιτίου μετὰ τῶν ἐγχωρίων βουλευτῶν κ. κ. **Λ. Εὐ. Λοΐζου καὶ Γ. Σ. Ἐμφιετζῆ** καὶ κατακλύζει τὸν εὐρύτατον χῶρον ὅτε δὲ κατέφθασεν ἡ ἁμαξοστοιχία, ἡ παλλίρροια ὑπερέβαλε πάντα φραγμὸν καὶ κατέκλυσε τὴν ἐσωτερικὴν πλατεῖαν τοῦ σταθμοῦ ἐν ἀλαλαγμῷ ἐνθουσιώδει. Ἅμ' ὡς κατῆλθον ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ βουλευταί, τὸ πλῆθος ἐρράγη εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, καὶ ἤδη συνοδεύονται πάντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ πλήθους ὅλου εἰς τὸ ὁρισθὲν κατάλυμα.

Τῇ 8 μ. μ. παρετάθη εἰς τὸν κεντρικὸν καὶ εὐρὺν διάδρομον τοῦ **Παγκυπρίου** ξενοδοχείου, καὶ τὴν διακόσμησιν εἶχον ἐκτελέσει μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ ἑλληνοπρεπείας ἔγκριτοι κυρίαι καὶ δεσποινίδες.

Κατὰ τὸ γεῦμα πρῶτος ἤγειρεν ἐπίκαιρον πρόποσιν ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου κ. Πέτρος χ' Πέτρου εὐξάμενος εὔπλοιαν καὶ εὐόδωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῆς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρεσβύτατος τοῦ ἐκεῖ δικηγ. σώματος κ. Θ. Μιχαηλίδης ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως, εἰς ἀμφοτέρους ἀπήντησεν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαριστήσας θερμῶς τὴν πόλιν ὅλην ἐπὶ τῇ θερμοτάτῃ καὶ ἐνθουσιαστικῇ δεξιώσει καὶ ὑποσχόμενος ὅτι ἡ πρεσβεία θὰ πράξῃ ὅση αὐτῇ δύναμις ὅπως ἐκπληρώσῃ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐντολὴν ἣν φέρει παρὰ τοῦ Κυπρ. λαοῦ σύμπαντος.

Μετὰ τοῦτο ἡ ἐλλόγιμος διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Δὶς Ἑλένη Χ' Πέτρου, εἶπεν ὡραίαν ἀποχαιρετιστήριον προσαγόρευσιν, τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Εἶτα ὁ βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Λ. Εὐ. Λοΐζου ηὐχαρίστησε τὴν πόλιν διὰ τὴν τόσον ἐνθουσιώδη δεξίωσιν τῆς πρεσβείας καὶ ἐπανέλαβε τὴν ὑπόσχεσιν πάσης δυνατῆς ἐνεργείας ὑπὸ τῆς πρεσβείας πρὸς εὐόδωσιν τῶν Παγκυπρίων πόθων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμποσίου ἡ μανδολινάτα τοῦ "Ἀναγνωστηρίου «Ἀνόρθωσις» ἀνέκρουε διαφόρους ἐπικαίρους μουσικὰς συνθέσεις.

Ἡ προπομπή.

Ἡ δεξίωσις τῆς Τετάρτης ἦτο ἁπλοῦν προοίμιον τῆς προπομπῆς τῇ ἐπιούσῃ Πέμπτῃ, ἥτις ἀνέτειλε ἐπὶ τὴν ἐνθουσιώδη πόλιν σημαιοστόλιστον καὶ ἀργοῦσαν πασχάλειον ἀργίαν, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου δὲ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς πρεσβείας κυματίζει μεγάλη κυανόλευκος φέρουσα μεγάλην ἐπιγραφὴν

«ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ»

Ἡ 9. 30' π.μ. εἶχεν ὁρισθῇ πρὸς δεξίωσιν ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀνόρθωσις» ὅπερ εἶχε κατακλυσθῇ ὅλον καὶ ἡ πρὸ αὐτοῦ εὐρεῖα ὁδός, ἦτο πλουσιώτατα διακεκοσμημένον δι' ὅλων τῶν ἐθνικῶν συμβόλων παραστατικώτατα.

Τὸ πλῆθος ὑποδέχεται ἤδη σύσσωμον τὴν πρεσβείαν προηγουμένου τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Π. Μ. Πάφου καὶ Κιτίου καὶ τοῦ Πανοσιολογ. Ἡγουμένου Χρυσορρογιατίσσης διὰ ζωηροτάτων ζητωκραυγῶν.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου προσεφώνησε τὴν πρεσβείαν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπείας κ.Ν. Κ. Νικολαΐδης, δεκανεὺς ἐθελοντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν Γαριβαλδίνων καὶ μετ' αὐτὸν ἡ εὐπαίδευτος διδασκάλισσα Δνὶς Περσεφόνη Παπαδοπούλλου.

Ὁ κ. Θ. Θεοδότου ἀπήντησεν ἐκ μέρους τῶν κ.κ. βουλευτῶν ἐνθουσιάσας τὸ παμπληθὲς ἀκροατήριον ὅλον ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Θεὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ παρίδῃ τόσον διακαῆ καὶ διάπυρον εὐγενέστατον δὲ πόθον ἀνεκτέλεστον.

Τὸν κ. Θεοδότου διεδέξατο ὁ κ. Ν. Κλ. Λανίτης ὅστις δι' ἐνθουσιώδους ὡσαύτως λόγου συνήρπασεν ὅλον τὸ πλῆθος ἐντὸς καὶ ἔξω τοῦ Ἀναγνωστηρίου, καὶ μετὰ τοῦτο δονεῖ χαρμοσύνως τὸ περιβάλλον ὅλον ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ὑφ' ὅλου τοῦ πλήθους ἐν χορῷ, καὶ λήγει οὕτω ἡ πανηγυρικὴ δεξίωσις καὶ ἡ πρεσβεία ὑπὸ τὰς διατόρους ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ἀπέρχεται εἰς τὸ κατάλυμά της.

Ἡ δέησις.

Περὶ τὴν 12 παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν βροχὴν τὰ πλήθη συμπαγῆ πληροῦσι τὸν Ἰ. Ναὸν Ἁγ. Νικολάου καὶ τὸν περὶ αὐτὸν χῶρον καὶ ἅμ' ὡς ἔφθασεν ἡ πρεσβεία ἐτελέσθη ὑπὸ παντὸς τοῦ κλήρου κατανυκτικὴ δέησις, μεθ' ἣν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὁ Π. Μ. Κιτίου εἶπε ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν λόγον.

Ὁ βουλευτὴς κ. Φ. Ζαννέτος ἀπαντῶν εὐγλώττως καὶ ἐμβριθῶς ἀναπτύσσει τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν γένει ζητημάτων καὶ τὸ Κυπρ. ἰδίᾳ, διακοπτόμενος συχνὰ ὑπὸ ζωηρῶν ἀνευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Μετὰ τὴν κατανυκτικὴν ταύτην τελετὴν τὰ πλήθη σημαιοφοροῦντα κατευθύνονται πρὸς τὸν λιμένα, παρ' ὅλην τὴν βροχήν, ἐξετείνετο δὲ τὸ ἀνθρώπινον ρεῦμα ἀπὸ τῆς «Ἀκροπόλεως» μέχρι τῆς κυρίας εἰσόδου εἰς Ἀμμόχωστον.

Ἡ πρεσβεία περὶ τὴν 2. 30' μ. μ. ἐπιβιβάζεται τοῦ ἀτμοπλοίου «Κρόνσταδ» καὶ τῇ 3 μ. μ. ἀπάραν ἐκκινεῖ τοῦτο ἀποκομίζον μετὰ τῆς Κυπρ. πρεσβείας καὶ τὰς ἱερωτέρας καὶ εὐγενεστέρας ἐλπίδας τοῦ Κυπρ. λαοῦ, αἵτινες διαδηλοῦνται διὰ βροντωδῶν καὶ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν καὶ εὐχῶν ὑπὲρ εὐπλοίας καὶ εὐοδώσεως αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἥτις τόσον λαμπρῶς ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν τιμητ. ἐκλογὴν αὐτῆς ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ πιστῶς διηρμήνευσε πρὸς τὴν πρεσβείαν τὰ διαπνέοντα αὐτὴν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Μ. Α. Σιακαλλῆ, Χρ. Εὐαγγ. Λοΐζου, Ι. Φ. Ἀλεξανδρίδου δικηγόρων, Μ. Λοΐζίδου, Α. Ε. Χριστοδουλίδου, Α. Ζαλουμίδου, Λούη Γ. Λοΐζου, Εὐαγ. Παντελίδου καὶ Ν. Κ. Νικολαΐδου.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΕΝ ΠΟΡΤ—ΣΑΪΔ

Ἐκ Πὸρτ—Σαῒδ ἐλήφθη τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα χθές:

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΠΑΦΟΥ

Λευκωσίαν.

Ἐφθάσαμεν σήμερον 25ην. Ἐπίσκοπος Πηλουσίου καὶ Ἑλληνικὴ Κοινότης ὑπεδέχθησαν ἡμᾶς θαυμασίως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Κοινότητος καὶ ἄλλοι προσεφώνησαν ἡμᾶς, ἀπηντήσαμεν δὲ ἡμεῖς καὶ κ. Θεοδότου.

† **Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου.**

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΕ ΔΙΚΑΙΑΝ ὑπερηφάνειαν καὶ χαρὰν πληροφορεῖται ἡ ἐν Λαπήθῳ ἔγκριτος οἰκογένεια κ. Χ. Ν. Τζαγγαρίδου νέας ἀνδραγαθίας τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ γενναίου υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου, Ἰλάρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἱππικοῦ, μετὰ τὰς κατὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν καιρῷ.

Ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς προσφάτους μάχας τῆς Δοϊράνης καὶ τοῦ Μπέλες ὁ πολεμικὸς σταυρὸς ἐπὶ διακεκριμένῃ ἀνδραγαθίᾳ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, προυτάθη δὲ πρὸς ἀπονομὴν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ μεταλλίου στρατιωτικῆς ἀξίας.

Τὴν δικαίαν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν ταύτην συμμερίζεται καὶ ἡ ἀλύτρωτος Κύπρος διὰ τοιούτων εὐγενῶν τέκνων της ἀντιπροσωπευομένη ἐν τῷ ἐθνικῷ στρατῷ.

ΕΝ ΑΧΝΑ νέα ἔπληξε συμφορὰ τὴν ἔγκριτον οἰκογένειαν Ἰωσὴφ Θεοχαρίδου διὰ τοῦ θανάτου καὶ ἑτέρου ἐξ [illegible] θαλλεροῦ βλαστοῦ αὐτῆς τοῦ 18ετοῦς μόλις υἱοῦ της

ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ

ὑπὸ κοιλιακοῦ τύφου μετὰ πνευμονίας, ἀνθ' πρὸ τινων μόλις μηνῶν ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν ἑτέρου τέκνου αὐτῆς.

Ἡ Κοινότης Ἄχνας συμπονοῦσα καὶ συμμεριζομένη τὴν ἄφατον ὀδύνην τῆς τόσον ἀλγεινῶς δοκιμασθείσης οἰκογενείας περιεστοίχισε τὴν σορόν του μετὰ πένθους εἰλικρινοῦς ὅπερ διηρμήνευσεν ὁ κάλλιστος διδάσκαλος αὐτῆς κ. Ι. Παπαγεωργίου ἐξάρας τὴν συμφοράν, ἐπὶ τῇ ἀλλεπαλλήλῳ ἀπωλείᾳ δύο τέκνων «μὲ ἑλληνικὴν λεβεντιὰν καὶ μὲ ψυχὴν ἀγγελικήν».

Ἡ ἄνωθεν Ἀντίληψις καὶ ἡ κοινὴ συμπάθεια ἐστῶσαν παρηγορία τῶν ἀπαρηγορήτων γονέων καὶ ἀδελφῶν, τῷ μεταστάντι δὲ γένοιτο κούφη ἡ καλύπτουσα γῆ.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΡΑΝΟΙ. Τὸ χωρίον Μιτσερὸν προσέφερε £16. 6. 0 καὶ ἡ Ἀγροκηπιὰ £5. 12. 0.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ὁ κ. Ι. Μιχαηλίδης ἔμπορος, προσέφερεν £2. 0. 0 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀγγλίᾳ Γ. Ν. Λοΐζίδου.

Η ΑΞΙΟΤ. κυρία Ἐλπινίκη Κλ. Χριστοδουλίδου δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις αὐτῆς τῇ προσεχεῖ Παρασκευῇ ἐπετείῳ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἕνεκεν ἀσθενείας.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ λογοδοσίᾳ τοῦ Πανοσιολ. Ἡγουμένου Χρυσορρογιατίσσης ἐκ τυπογραφ. ἀβλεψίας ἐδημοσιεύθησαν ἐσφαλμένως αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῆς Μονῆς ταύτης τῶν χωρίων Λεμίθου καὶ Ἁγ. Σεργίου, αἵτινες εἶνε τοῦ μὲν πρώτου £11.9.0 3)4, τοῦ δευτέρου δὲ £20.12.4 1)2.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 2)15 Δεκεμβρίου καὶ ὥρᾳ 4 Μ. Μ. ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** θὰ εἴπῃ περὶ

ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

κατὰ τὸν Δρα Κάρολον Δείτεριχ καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Λειψίας.

Λευκωσίᾳ τῇ 27 Νοεμβρίου 1918.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ

—Διήλθομεν ἡμέρας συγκινήσεων τὴν π. ἑβδομάδα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς πρεσβείας. Ὁ Π. Μητροπολίτης ἡμῶν ἐνετείλατο δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὴν ἐπαρχίαν του ἵνα γένωνται δεήσεις ἐν τοῖς Ἰ. Ναοῖς κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς π. Τετάρτης, ἐπετείου τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἐτηλεγράφησε δὲ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον πληροφορῶν αὐτὸν ὅτι τῇ Πέμπτῃ θὰ ἐνήργει τελικὰς ἐκλογὰς τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπείας καὶ παρεκάλει νὰ εἰδοποιηθῇ ἂν θὰ ἦτο ἀναγκαία ἡ παρουσία του κατὰ τὴν προπομπὴν τῆς Πρεσβείας μέχρι Ἀμμοχώστου. Μέχρι βαθείας ἑσπέρας τῆς Τρίτης δὲν ἐλήφθη τηλεγράφημα.

—Τῇ Τετάρτῃ ὁ Πανιερώτατος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ Ἁγ. Παρασκευῆς παρισταμένων ἐν σώματι τῶν μαθητῶν μετὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ πάντων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων μας καὶ πυκνοτάτου ἄλλου ἐκκλησιάσματος, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς λειτουργίας περιστοιχούμενος ὑφ' ὅλου τοῦ ἱ. κλήρου ἐτέλεσε κατανυκτικωτάτην δέησιν ὑπὲρ εὐπλοίας καὶ εὐοδώσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς Πρεσβείας.

—Τὴν π. Πέμπτην συνῆλθον ἐν τῇ Μητροπόλει Μόρφου 19 Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Κυρηνείας καὶ ἐξέλεξαν ὡς λαϊκὰ μέλη τῆς Θρονικῆς ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Ι. Δ. Κουντούρην ἐκ Μουτουλλᾶ, Γιαννακὸν χ'' Νικόλα ἐξ Εὐρύχου, Χαρίλαον Χ. Ἰωαννίδην ἐκ Λάρνακος Λαπήθου καὶ Γ. Λουκαΐδην ἐξ Ἀστρομερίτου.

—**Οἱ ἐθνικοὶ ἔρανοι** ἐξακολουθοῦσι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν. Μέχρι τοῦδε ἐν Μόρφῳ ἀνῆλθον εἰς £ 70.0.0. Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ προσέφερε £ 5.14.1 1)2 ἡ Α. Πανιερότης £ 20.0.0, ἡ Εὐρύχου £ 32.0.0, Ληνοῦ—Φλάσου £ 20.0.0, Ἀστρομερίτης £ 20.0.0.

—**Ἀρδευτικά.** Χθὲς ὁ κ. Διοικητὴς Λευκωσίας ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ προσεκάλεσε τοὺς κατοίκους εἰς τὸ Δημαρχεῖον διὰ τὴν 2 μ.μ. ἵνα διασκεφθῶσι διὰ τίνος τρόπου καὶ μέσου θὰ ἐκαθαρίζοντο κατ' ἔτος οἱ διάφοροι ὀχετοὶ ἢ θὰ ἠνοίγοντο νέοι ἀπὸ τοῦ Σερράχου ἀρχόμενοι, δι' ὧν θὰ ἐποτίζοντο οἱ ἀγροὶ πάντες τῆς κωμοπόλεως καὶ περὶ διανομῆς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐπὶ τῶν γεωργῶν κατοίκων. Ἐξελέγη τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Γεωργιάδου, Χρ. Νικολάου (Τριγγῆ) καὶ Κλ. Λυμπουρίδου, ἥτις θὰ ἐπιτηρῇ καὶ θὰ διαχειρίζεται τὰς ἐργασίας τῶν ὀχετῶν.

—Ὁ Π. Μητροπολίτης ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Κυρήνειαν χάριν ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πρὸς ἐνέργειαν ἐράνων, θὰ παραμείνῃ δὲ ἐκεῖ περὶ τὴν ἑβδομάδα.

Μόρφου, 26 Ν)βρίου 1918.

Ν.

* * *

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

Μετὰ πολυήμερον αἰθρίαν ὁ καιρὸς ἐτράπη αἴφνης εἰς βροχερὸν καὶ ἐξακολουθεῖ τοιοῦτος καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν μας, καὶ ἡ ὕπαιθρος καλύπτεται βαθμηδὸν διὰ τοῦ χλοεροῦ πέπλου τῆς πόας τῶν βλαστησάντων πρωΐμων σπαρτῶν, χρηστὰς δὲ τρέφουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ κτηνοτρόφοι μας ἐλπίδας.

Οἱ σταφιδοπαραγωγοί μας ὅμως ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας ὑπὸ τῶν προηγηθεισῶν χειμαρρωδῶν βροχῶν, διότι ἡ σταφὶς των ὑπέμεινε μεγάλην βλάβην.

—Ὁ δημοφιλὴς ἰατρός μας κ. Ὀμ. Δημητριάδης, ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν διδάσκων δωρεὰν τὴν ὑγιεινὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γυμνασίῳ ἤρξατο διαλέξεων καθ' ἑκάστην Πέμπτην πρὸς τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν.

—Οἱ ἔρανοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ἀνῆλθον εἰς £ 600.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις ἀνακύψαντες ἐκ τοῦ ἄλγους τὸ ὁποῖον προὐξένησεν εἰς ἡμᾶς ὁ θάνατος καὶ τοῦ δευτέρου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ μας τοῦ πολυκλαύστου Θεοχάρη Ι. Θεοχαρίδου σπεύδομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς ὅλους ἐκείνους οἵτινες δι' ἐπιστολῶν ἢ προφορικῶς ἠθέλησαν νὰ γλυκάνουν τὸν πόνον μας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν ἐν Λάρνακι ἐξ. ἰατρὸν κ. Α. Φράνσις καὶ τὸν φαρμακοποιὸν κ. Κ. Νάταρ διὰ τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλον πρὸς θεραπείαν τοῦ μακαρίτου.

Ἄχνα τῇ 25)11)18.

Διὰ τὴν τεθλιμμένην οἰκογένειαν Ἰωσὴφ Θεοχαρίδου ὁ τεθλιμμένος ἀδελφὸς

Στυλ. Ι. Θεοχαρίδης.

ΜΕΛΑΝΗ ΓΡΑΦΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Μάρκα Χειρός.

Γνωστοποιῶ ὅτι ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν πωλῶ μελάνην γραφῆς διαφόρων χρωμάτων ἠγγυημένης ἀρίστης ποιότητος, καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ἀναλαμβάνω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσω τὴν ἀξίαν, ἂν ἡ μελάνη ἤθελε χαλάσει.

Δείγματα στέλλονται δωρεάν. Διαρκὴς πλουσία παρακαταθήκη.

Τιμὴ κατὰ 50 ο)ο ἐφθηνοτέρα τῶν ἄλλων.

Μόνον ἓν **σελλίνιον** τὴν δωδεκάδα δι' ὅσους ἤθελον φέρει ἰδικά των φιαλίδια ἢ πρὸς ἓν γρόσιον ὅταν φέρουσι ὀλιγώτερα τῶν ἕξ.

Εἰς μεγάλας φιάλας πολὺ ἐφθηνότερον.

Ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ταχεῖαν ἀποστολὴν πάσης παραγγελίας.

Πωλεῖται μελάνη ἐν τῷ κατρικίῳ μου ἔναντι τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Ἁγ. Ὁμολογηταῖς οἰκία τοῦ κ. Στυλ. Θεοφανίδου κειμένη ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ περιλαμβάνουσα 5 δωμάτια καὶ ἰδιαίτερον μαγειρεῖον καὶ πλυντήριον μετὰ τῶν ἄλλων χρειωδῶν.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐν τῷ καταστήματί του ἐν τῇ Στοᾷ Κύκκου.